KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BİNDEST YEKBÛN

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

HALKLARIN KARDEŞLİĞİ İÇİN YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

HEJMAR: 40 · EKİM / COTMEH 2008 · BİHA: 3 YTL

İÇİNDEKİLER

DEĞİŞEN POLİTİKA VE YENİ İTTİFAKLARLA KÜRT ULUSAL SORUNUNUN YENİDEN DİZAYNI **3**

KÜRT ULUSUNA KARŞI GELİŞTİRİLEN ŞOVEN VE IRKÇI SALDIRILARA KARŞI PROLETER ENTERNASYONALİZMİ TEMELİNDE SINIF DAYANIŞMASI **5**

GÜL'ÜN ERİVAN ZİYARETİ VE GELİŞMELER… BİR TABU YIKILIYOR MU? **9**

EGEMEN SINIF TEMSİLCİLERİ YİNE BİR 'KÜRT RAPORU'YLA KARŞIMIZDA **12**

EGEMENLERİN İKTİDAR DALAŞINDA BİR PERDE DAHA KAPANDI… ANAYASA MAHKEMESİ AKP'NİN KAPATILMASI İSTEMLİ DAVAYI SONUÇLANDIRDI: YARGISAL BALANS AYARI **15**

ŞİMDİ DE KAFKASYA'DA SAVAŞ…YÜZLERCE ÖLÜ, YARALI… ONBİNLERCE İNSAN GÖÇ YOLLARINDA **20**

ADANA'DA 1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ MİTİNGİ **23**

HABERLERE YORUMLAR

TÜRK TÜRKÇÜLÜK, KÜRT KÜRTÇÜLÜK 24

TOPLU SÖZLEŞME YOKSA BİZ DE YOKUZ 26

POLİSLERİ ŞİKAYETİN KARŞILIĞI DÖVÜLMEK 28

DİNE DAYALI HUKUK DEĞİŞİR Mİ? 30

DENİZ FENERİ'NİN HAYIRLARI KİME!? 31

KURAN KURSLARI...KİMİ GERÇEKLER… 34

DİYANET İŞLERİNİN KURAN KURSLARINI EHLİLEŞTİRMESİ... 36

12 EYLÜL ASKERİ FAŞİST DARBESİNİ 28. YILINDA LANETLE ANIYORUZ **37**

TARİHİ ÇARPITMAK, AKINTIYA KÜREK ÇEKMEYE BENZER **38**

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBÛN

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

Değerli okurlar;
Artık STÊRKA BOLŞEWÎK'e internet üzerinden de ulaşabilir; her yeni sayı STÊRKA BOLŞEWÎK'i internet üzerinden de okuyabilirsiniz.

V.i.S.d.P. &
Navnişan Pevnvîsî / Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org

Bîha / Fiyatı: 3 YTL · 2 EURO

www.bolsevikparti.org

DEĞİŞEN POLİTİKA VE YENİ İTTİFAKLARLA KÜRT ULUSAL SORUNUNUN YENİDEN DİZAYNI

Hakkari'nin Şemdinli İlçesine bağlı Aktütün köyündeki Jandarma sınır karakoluna PKK'nin askeri güçlerince düzenlenen saldırı sonucunda Türk şovenleri yeniden ırkçıfaşist saldırılara ağırlık verdiler.

Bu hem burjuva medya üzerinden, hem de değişik yelpazeden sosyal şovenler tarafından "artık yeter" şeklinde ifade edildi.

Türk devleti Genel Kurmayı ile birlikte yeni görüşmeler gerçekleştirdi. Yapılan uzun görüşmelerden sonra İçişlerine bağlı bir Komisyonun kurulması kararlaştırıldı. "Terör"ü bu kurum üzerinden daha burjuvaca bir şekilde çözeceklermiş...

Asıl saldırganların kendileri oldukları, Kürt ulusunun ulusal kurtuluş mücadelesinin meşru olduğunu, Kürt ulusunun ancak gönüllü bir temelde birlikte yaşayabileceği, zora başvurarak, yok sayarak, asimilasyon politikasının vidasını hep daha sıkarak sorunun çözülemeyeceğini bu burjuva baylar, bu şovenler, ırkçılar daha anlamadı... yoksa yavaş da olsa anlıyorlar mı?

Bu soruyu sormamızda haklıyız!

Çünkü medyanın değişik kalemşörlerinin kan kustukları bu günlerde, Türk devleti tüm muhalefete rağmen, ki esas olarak şahinler kanadından tepkiler gelmektedir, Irak devleti ile görüştü.

Bu görüşmenin "Türk Dışişleri Bakanlığı"ndan bir heyet tarafından yürütüldüğü, bu heyetin hem Irak Devletinin Kürdistanlı Devlet Başkanı Celal Talabani ile ve hem de "Bölgesel Kürt Yönetimi" Başkanı Mesut Barzani ile yürütüldüğü medya tarafından açıklandı.

Ayrıca Irak Başbakanı Nuri El Maliki ile de görüşüldüğü haberler arasında yer almaktaydı. Tüm haberler arasında ABD'ye önemli oranda bağlı olan Irak Devletinin değişik temsilcilerinin kendi aralarında bir dizi konuda "uyum" sorunu yaşadığı gözlemlenmesine rağmen, Türk Heyetinin başındaki Türkiye'nin Irak Özel Temsilcisi Murat Özçelik, "olumlu ve kapsamlı bir görüşme yaptıklarını", "İlişkilerde yeni bir sayfa açmayı umduklarını" vb. Açıkladı. (Bak, 14 Ekim 2008 Hürriyet-15 Ekim BİA-Haber Merkezi)

Bu görüşme ve sonuçları üzerine değişik yorumlar yapıldı. Bu yorumların açık devletçi taraftan gelenleri, PKK'ya karşı önlem almak için anlaşmalar yapılmalıdır. Daha sıkı işbirliğinin sağlanmasının gerekliliğine vurgu yapmakta, Güney Kürdistan (onlar "Kuzey Irak" diyorlar) üzerinden sınır saldırılarının engellenmesinin amaçlandığını, bir bölümü de Irak Parlamentosunun Kürt Milletvekillerinden Mahmut Osman gibi, PKK ve Türkiye'de reformist sol'un yapılan görüşmenin bir amacının da yaklaşan yerel seçimler için Barzani'den destek alınmak istenmesi olarak açıklıyorlar. Yine yapılan açıklamalarda, Türk devletinin PKK'ye karşı Barzani ile işbirliği yaparak mücadele etmek istediklerini, bunu öneri ola-

rak kendilerine götürecekleri şeklindedir. Bu görüşmelerin burada durmayacağı, Türk devletinin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün de Irak devlet başkanını ziyaret edeceği açıklandı.

Ne yaparlarsa yapsınlar sonuç değişmeyecektir! Türk devleti ne yaparsa yapsın, kimle görüşürse görüşsün sonuç değişmeyecektir! Bu devletin şoven, milliyetçi ve faydacı politikaları iflas edecektir.

Türk devletinin sınırları içerisindeki milyonlarca Kürdü ve Kürt ulusunu inkar eden ve imha etmeyi amaçlayan bir politikanın sonunda iflas etmesi doğal bir gelişmedir. Türk devleti, emperyalist devletlerin politikaları ile parçaladıkları Kürdistan'ı iç sömürge haline getirme siyasetini yıllarca sürdürmüştür, sürdürmektedir.

Aynı zamanda Arap, Ermeni, Laz, Çerkez vd. Milletleri "türk" sayma ve asimile etme siyasetini hep sürdüregelmiştir, buna devam etmektedir.

Bu halklar er ya da geç kendi kaderlerini ellerine alıp eşit, özgür bir yaşamı seçeceklerdi. Kürt ulusu bunun için yıllardır bedeller ödemektedir.

Bu mücadeleyi ve ilk başlarda ortaya koyulan ve varılmak istenen hedefi, hangi görüşmeleri yaparlarsa yapsınlar engelleyemezler, ancak geciktirebilirler.

Biz Bolşevikler, bu sorunun çözümünün değişik halkların eşit ve özgür bir birliktelikle çözüleceğini düşünüyoruz. Bu sorun tabii ki burjuvazinin kendi aralarındaki görüşmeler sonucu üretecekleri bazı çözüm yolları ile de kısmen çözülebilir. Fakat bir dizi burjuva devletin çözdüğünü düşündüğü bu sorun ABD, Kanada, Filistin, İspanya, İrlanda, Korsika vb. Ülkelerde olduğu gibi hep yeniden gündeme gelebilmektedir.

Sorunun esas çözüm yolu, devrim ve sosyalizmdedir! Ekim Devrimiyle Sosyalizm, Halklar arasında kardeşliği sağlamanın temel düzeni olduğunu göstermiştir. Biz Ekim devrimi yolunu rehber alan Bolşevikler olarak, Kuzey Kürdistan Devriminin Türkiye Devrimi ile bütünleşmiş bir bütün olduğunu, Türkiye ve Kuzey Kürdistan işçi sınıfının güçlerini birleştirerek varolan burjuva devleti yıkmaları sonucu varılacak sosyalist düzende, özgürlüklerin fışkırdığı bir ortamda halkların kardeşliğinin, halkların eşitliğinin sağlanacağını düşünüyoruz.

Ne faşist türk hakim sınıfları, ne de reformist kürt önderlikler Kürt ulusunun özgürlüğünü sağlayamazlar.

Kürt ulusunun büyük kütlesini oluşturan Kürt işçi ve emekçi yığınları, K. Kürdistan'da yaşayan diğer azınlıklardan işçi ve emekçi yığınlar ne Türk devletinin varlığı koşullarında ne de reformist Kürt burjuvalarının federal yapıları altında sömürüden kurtulamayacaklar. Sömürünün olduğu yerde gerçek özgürlükler olmayacaktır.

Ancak sosyalizm sömürünün kökünü kurutacak siyasal ve sosyal politikaları üretme ve uygulama olanaklarını yaratabilecektir. Öyleyse,

Türk ve Kürt Burjuvalarının yeni görüşmeleri ve "yeni" politikaları K. Kürdistan ve Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halklarının sorunlarını çözemeyeceği gibi, halkların kardeşliğini de sağlayamayacaktır.

Sorunların çözümü devrimdedir, sosyalizmdedir! Bunun için Bolşevik saflarda örgütlen!

17 Ekim 2008

KÜRT ULUSUNA KARŞI GELİŞTİRİLEN ŞOVEN VE IRKÇI SALDIRILARA KARŞI PROLETER ENTERNASYONALİZMİ TEMELİNDE SINIF DAYANIŞMASI!

Türk devletinin Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı düzenlediği saldırılarda ölenlerin cenazelerinin Kuzey Kürdistan/Türkiye'nin değişik bölgelerinde defnedilmesi sırasında gerginlikler yaşandı. Bu gerginlikleri organize bir şekilde devlet yönlendirmektedir. Bu yönlendirme esas olarak milliyetçi-faşist MHP (Milliyetçi Hareket Partisi) üzerinden yapılmaktadır. Bu parti, 1960 ihtilalinden bu yana devlet destekli olarak eylemlerinde devrimci, demokrat ve sivil toplum örgütlülüğünün ileri gelenlerine karşı faşist şiddet uygulamaktadır. Bu saldırılar kimi zaman yavaşlamakta ve fakat son dönemde görüldüğü gibi hızlanmaktadır da. Bu parti adına hareket edenler bir dizi karanlık işler yanında kumar, fuhuş, uyuşturucu, çek-senet mafyası vb. işlerde başrol oynamaktadır. En karanlık işlerin bir yerinde devletin piyonu olarak yerlerini almaktadırlar. Bu dönemde devlet onları "şehit cenazelerinde" aktif hale getirdi. Özellikle Kuzey Kürdista'da devletin sürdürdüğü haksız savaşta yeralan askerlerin gelen cenazeleri sahiplenilerek "vatanın bütünlüğünün korunması"nı istemektedir. Bu milliyetçi güruh devlet destekli olarak kendinden başka düşünenlere karşı şiddeti meşrulaştırmaktadır. Bu bölünme hezeyanı üzerinden böldürülmek istenmeyen memleketi bakın nasıl korumak istemektedirler. Bu hava şovenizm ve milliyetçiliğin azgınlaştırıldığı bir havadır.

"Altınova Beldesi'nde gençler arasında sözlü sataşmayla başlayan ve 2 kişinin ölümüyle sonuçlanan kavganın Kürtlere karşı lince dönüştürülmesinin ardından beldede başlayan olaylar durmak bilmiyor."(İnternetten gundemonline sitesinden, 3 ekim 2008)

Olay hukuk deyimiyle bir "adli vaka" sonuçları siyasi bir boyut kazanan bir olaya dönüştü. Egemen TC devleti, diğer ulustan insanların yaşama hakkına tecavüz ederken nasıl taşeron kullanmaktadır. Bu olay da daha önce ki olaylara benzemektedir. Maraş, Sivas, Çorum, Erdemli, Sakarya vb. vb. olayları hatırlatmakta önce bir provakasyon ortamı yaratılır ardından "kurtlar puslu havayı sever" misali organize bir şekilde provakasyon yapılır, saldırılar devam eder. Binlerce insan intikam duygularıyla yüklenir ve sokağa çıkar. Gözleri dönmüş bu insanlar daha önce aynı ortamı paylaştığı insanlara karşı vahşileşirler. Bu olayı bir anda bu kadar büyüten provakatif aktörler masabaşlarında emirlerle ge-

lişmelerin keyfini çıkarırlar.

"3 gündür her akşam "Şehitler ölmez, vatan bölünmez", "Kürtlere ölüm" sloganları atarak yürüyüşler düzenleyen kalabalık gruplar, Kürtlere ait çok sayıda işyerini ve evi de taşlayarak talan etti. Olayların büyümesiyle birlikte beldede takviye askeri birlikler sevk edilirken, olaylara karıştığı iddia edilen 46 kişi gözaltına alındı. Askerlerin Kürtlere ait evlerin bulunduğu mahallelerde sabaha kadar nöbet tutarken, beldeye giriş çıkışlar da jandarma kontrolü altında gerçekleştiriliyor. Can ve mal güvenliğinden yoksun olan Kürtlerin, saldırıların süreklileşmesi ve güvenlik zaafiyetinin hissedilir ölçüde ortaya çıktığı beldeyi terk etmeye başladığı bildirildi." (gundemonline)

"Şehitler ölmez, vatan bölünmez!", "Kürtlere ölüm!" sloganları atarak sokakta saldırıyı düzenleyenler, nasıl oluyor da üç gün Kürt ulusuna mensup insanları evlerine hapsederek evleri talan edebilmekte ve yakmaktadır? Bu "cesaret"i onlara tabii ki, devlet vermektedir, kendi sistemini koruyacak kitle oluşturmak için. Bu bir "güvenlik zafiyeti" değil bu devletin planlı bir tavrıdır. "Askerlerin Kürtlere ait evlerin bulunduğu mahallelerde sabaha kadar nöbet tutarken, beldeye giriş çıkışlar da jandarma kontrolü altında gerçekleştiriliyor." Nasıl bir önlem? Kürt ulusuna saldırıyı önleyen bir güvenlik gücü mü!? Öyle olsa üç gün sürer mi!? Bilinçli olarak sürdürülen bu olaylar Kürt ulusuna mensup işçi ve emekçilere karşı gözdağı verme, onu sindirme girişimleridir. Devletin kendisi saldırıları kendisi direk yapmazken, bunu oluşturduğu aktörleri üzerinden yapmaktadır. Bu gelişmeler aslında devlet eliyle Kürt işçisi-emekçisi-köylüsünü, Türk işçi-emekçisi-köylüsü ile karşı karşıya getirme provalarıdır. Yıllarca birlikte yaşamış, sınıfsal konumu itibarıyla ezilmiş olan iki ulustan işçi ve emekçileri birbirine düşman ederek egemen sınıflar kendi çıkarları için yedek güç oluşturmaya çalışmaktadırlar. İster Türk, Kürt, Arap, Ermeni olsun, çeşitli ulus ve etnik gruplardan işçiler ve emekçiler bu oyuna gelmemelidir. Aslında tüm bu ulusların kardeşçe, eşit haklarla birlikte bir arada yaşamasının önündeki engel, ezilenleri karşı karşıya getiren egemen sınıf temsilcileridir. Gerçek düşmanı iyi tanıyarak ona karşı durmalıyız. Atınova'da tezgahlanan olaylar başka alanlarda da Kürt emekçilerine karşı tezgahlanacaktır. Dün de böylesi onlarca olay oldu, yarın da bu sistem sürdükçe bu gibi olaylar olmaya devam edecektir.

"Bu arada ilginç detaylardan biri de Kürtlere yönelik saldırılar başlamadan hemen önce elektriklerin kesilmesi. Elektriklerin kesilmesiyle eşzamanlı saldırıların başlaması, olayların organize olarak gerçekleştirildiği izlenimini veriyor."(gundemonline)

Yukarıdaki alıntı saldırılardan önce "elektriklerin kesilmesi" olayın devlet eliyle nasıl organize edildiğinin açık kanıtı olmalıdır.

"Beldede incelemelerde bulunan İHD heyetinden İHD Marmara Bölge Sorumlusu Veysi Altay ise, … olaylar sırasında güvenlik zaafiyetinin yaşandığını söyleyebileceklerine dikkat çekerek, "Görüştüğümüz tüm mağdurlar, saldırılar sırasında güvenlik önlemi alan jandarmanın

sadece seyrettiğini, gruba müdahalede bulunmadığını ifade ettiler. Bu sıkıntının aşılması gerekliliğini yetkili makamlara da ilettik. Yetkililer konuyla ilgili hassas davrandıklarını ve gerekli tedbirlerini aldıklarını söylüyorlar. Açıkçası biz bu konuda hemfikir değiliz" şeklinde konuştu." (gundemonline)

Gerçek anlamda devlet önlem almış olsaydı, jandarmaya rağmen saldırıların olmasının mümkünü yoktur. Ezilip sindirilmiş olan işçi ve emekçilerin jandarmanın olduğu yerde saldırması pek olası değildir. "Saldırınca gocuklu celep sopasını sürüye katılıverirdi, adeta." Nazım'ın bu dizeleri ne güzel anlatıyor. Kuzey Kürdistan/ Türkiye ezilenlerini, evet olaylar devlet destekli bir linç kampanyası olmasaydı "gocuklu celep"in varolduğu şartlarda Kürt işçi ve emekçilerine saldırı olmazdı.

Olaylar farklı olsada gerekçe aynı: Kürt olmak!

Hakkari'ye bağlı Şemdinli ilçesinin köyü olan Aktütün'de kurulu bulunan jandarma karakoluna PKK'li militanlarca yapıldığı idia edilen saldırıyla 17 asker öldü. Bu saldırıdan sonra yine hortlatılan şoven ve milliyetçi saldırılar bakın Adana'da nasıl kendini gösterdi.

"Edinilen bilgiye göre, olay, merkez Seyhan ilçesi Hıdırlı Mahallesi Atatürk Caddesi üzerindeki bir market önünde meydana geldi. Tekin Erdik (18), yeğenleriyle birlikte balık avlamak için arkadaşı Volkan Tenşi'den (18) motosikletini aldı. Erdik, bir süre sonra annesinin isteği üzerine ekmek almak için markete gitti. Ekmek aldıktan sonra marketten çıkan Erdik, 3 kişinin motosikleti çaldığını görünce peşlerinden koştu. Birkaç sokak ilerde yakaladığı zanlılarla kavga etmeye başlayan Erdik, çıkan kavgada vücudunun değişik yerlerine isabet eden altı bıçak darbesiyle yaralanırken, zanlılar motosikleti bırakıp kaçtı."(Dicle haber ajansı, 7 ekim 2008)

Baktığımızda bir hırsızlık olayı ve ardından bir kişinin bıçaklanarak ölmesiyle yine Kürt ulusuna mensup insanlara karşı saldırılar gündeme geldi. Milliyetçiler, bu ırkçı saldırılarında Arap ulusundan insanları da kışkırtarak bu saldırıların içerisine sokmaya çalıştı...

"Ağır yaralanan Erdik, kaldırıldığı Adana Devlet Hastanesi'nde yapılan tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı… Cinayetle ilgili yakalanan bir kişi, jandarma ekipleri tarafından olay yerine getirildi. Zanlının Kürt kökenli olduğunun duyulması, olayların büyümesine neden oldu. Vatandaşlar, olay yerine getirilen sanığı linç etmek istedi. Jandarma ekipleri zanlıyı olay yerinden uzaklaştırarak, öfkeli kalabalığın linç girişiminden kurtardı."(DHA)

Burjuva hukuğuna göre bir kişi "suçluluğu mahkemelerce kanıtlanmayana kadar, suçlu sayılmaz." Burjuva yasasına göre hareket ettiğimizde Erdik'i bıçakladı diye tutuklanan kişi bu aşamada zanlıydı, bu anlamda suçu kanıtlanmış değildi. "Zanlının Kürt kökenli olduğunun duyulması" burada yakalanan kişinin nereli olduğunu ancak polis bilir, demek ki polisler bilinçli olarak kişinin nereli olduğunu açıkladılar. Diğer noktada yakalanan kişi "can güvenliği sağlanmamışsa,

herhangi bir tatbikat yapılamayacağı"ydı; zanlının hemen olay yerine getirilip kimliğinin açıklanması, bu olayda da devletin organize çalıştığını göstermektedir. Ama kişi olayı itiraf etmiş olsaydı bile onun can güvenliği sağlanmadan tatbikat yapılmamalıydı. Bu olayda açıkça göstermektedir ki, devlet bizzat böylesi olayların tertipleyenidir. "Jandarma ekipleri zanlıyı olay yerinden uzaklaştırarak, öfkeli kalabalığın linç girişiminden kurtardı." Kişiyi kitleye linç ettirmek için oraya götürdüğü açıktı. Ölümünden sorumlu olmak istemediği için onu korumalıydı, aksi durum da "devlet baba" olmazdı.

"Gözaltına alınan zanlının suçlamayı kabul etmediği öğrenilirken, jandarma ekipleri diğer zanlıları da yakalamaya çalışıyor." (DHA)

Bu olayda zanlı olarak gösterilen kişinin olayı kabul etmemesi olayın diğer bir boyutudur. Bu olayla hiç ilgisi yoksa toptancı olarak bireylerin yaptıklarını diğer ulus temsilcileriyle bütünleştirilerek bir kampanya geliştirilmektedir. Bu sömürücülerin kendi sistemlerini korumak için kitleleri milliyetçilik histerisiyle peşlerine takmak için kullandıkları bir gelişmedir. Devletin bu milliyetçilik histerisine karşı halkların kardeşçe birliğine en çok ihtiyaç olunan zamandı. Bizler işçi ve emekçilerin dostları, devrimci ve demokratlar, yurtseverler bu gelişmeler karşısında en fazla durması gerekenler olarak mücadele ve birlik için de birarada olmak zorundayız.

İki olay da, egemen sınıfın devletinin kitleleri nasıl karşı karşıya getirmek istediğinin açık örnekleridir. Yine Adana'da ölen gencin Arap ulusuna mensup olması olayın başka bir yönünü açığa çıkarmaktadır. Arap ve Kürt uluslarını karşı karşıya getirmek gibi yine tehlikeli bir tertipleme sözkonusudur. Akşam konvoy oluşturan ve slogan atan gruplar; "kahrolsun pkk!, şehitler ölmez vatan bölünmez!, Kürtlere ölüm!,Türk-Arap kardeştir!" diye sokakta bağırmaktadır.

Bu gelişmelerin yaşanmasında milliyetçi histerinin başını çeken medyayı da unutmamalıyız. Medyanın azınlık bir kesimini dışta bıraktığımızda egemen sınıfın borazanı olanlar kendi sınıfının çıkarlarını savunurken egemen güçten yana tavırlar belirlemektedir. Bu linç kampanyalarının devamı için yayınlarını vahşice sürdürmektedir. Haksız savaşın aktörleri arasındaki yerlerini almaktadırlar.

Kapitalizm şartlarında yaşadığımız sürece bugün yaşanan olaylar tekrar etmeye devam edecektir. Bu olayların tekrar etmesini istemiyorsak, insanların kardeşçe birliğinden yanaysak o zaman gerçek kurtuluştan da yana olmalıyız. Gerçek kurtuluş, egemen burjuva-kapitalist devrimle yıkılması için, Sovyetler Birliğinde olduğu gibi, İşçi sınıfının ve emekçi yığınların Bolşevik tipte parti önderliklerinde birleşmesinden geçer. Bu önderlikler, sömürü sisteminin alaşağı edilmesinde işçi sınıfının mücadelesin doğru önderlik ederek, yıkılan sömürücü sınıfların alaşağı edilmesinin sonunda işçi sınıfının kendi iktidarını kurmalıdırlar. Anca bu koşullarda uluslar, etnik ve azınlıklar birlikte özgürce bir arada yaşayabilirler.

Kahrolsun milliyetçilik ve şovenizm!
Yaşasın halkların kardeşliği!
Ekim 2008

GÜL'ÜN ERİVAN ZİYARETİ VE GELİŞMELER…

BİR TABU YIKILIYOR MU?

Türkiye'nin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Ermenistan-Türkiye arasında yapılan Dünya Kupası eleme maçına, Ermenistan Cumhurbaşkanı Serj Sargisyan'ın "maçı beraber izleyelim" davetine uzun tartışmaların ertesinde olumlu cevap verdi. Gül bu davet üzerine yanına çoğunluğu gazeteciler olmak üzere çok sayıda kişiyle beraber 6 Eylül'de Erivan'a gitti. Cumhurbaşkanı Gül'ün Erivan'a gitme kararı alması üzerine, tartışmalar da kızıştı... Burjuva medyanın önemli bir kesimi bu kısa ziyareti "Türkiye'nin dış dünyadaki itibarını güçlendireceği", "Sözde Ermeni soykırımı iddiaları konusunda elini güçlendireceği" vb. gerekçeler ile olumlu karşıladı. Gezi AKP ile CHP ve MHP arasında polemik konusu oldu. CHP'nin genel başkanı Baykal; "Bari Ermenistan'a gitmişken soykırım anıtına da bir çelenk koysun. Böylece, kendisini bu geziye yönlendirenleri veya gitmeye ikna edenleri daha çok mutlu etmiş olur" diyerek devletin bugüne kadar Ermeni soykırımı konusunda bilinen şoven, milliyetçi siyasetini sürdürdü. Milliyetçilik, ırkçılık ve şovenizm konusunda alanı kimseye bırakmayan MHP de ondan geri kalmadı. Abdullah Gül ve AKP ise, soykırımı tanıdıkları için Erivan'a gittikleri temelindeki eleştirilere devletin resmi politikasının devam ettiği mesajını verdiler. CHP ve MHP'ye göre Gül'ün ziyareti ile dost ve kardeş Azerbaycan arkadan hançerlenmiş oluyordu. Ermenistan ile Azerbaycan arasında Dağlık Karabağ konusunda sorun vardı ve devam ediyordu. Gül'ün bu ziyareti ile önceden kararlaştırıldığı gibi soykırım gündeme bile gelmemişti. Erivan dönüşü Gül, sorulan sorular üzerine bunu bir kez daha teyit etmişti.

Erivan çoktandır, Türkiye Ermenistan ilişkilerinin normalleşmesini, diplomatik ilişki kurularak sınırların açılmasını istemektedir. Serj Sargisyan; Aralık 2006'da, Ermenistan Savunma Bakanı iken yine Wall Street Journal'a bir mektup göndermiş ve mektubunda "Soykırım önkoşul haline getirilmeden Türkiye ile diplomatik ilişki kurmak istiyoruz" demişti. Sargisyan, 28 Ağustos'ta Radikal'de yayınlanan özel mülakatta, "Soykırımın tanınmasını ille de ilişkilerimizin geliştirilmesinde bir önkoşul olarak asla görmüyoruz. Bu yüzden Türkiye ile hiçbir önkoşul olmadan diplomatik ilişki kurmaya hazır olduğumuzu söylüyoruz" demişti. Gül de ertesi gün Radikalde; "Aynı toprağın çocuklarıyız. Tarihte çok uzun yıllar boyunca Türkler ve Ermeniler bu topaklarda beraber yaşadı, acı ve tatlı hatıralar var. Komşularımızla problemleri çözmek istiyoruz" diyerek her iki kesim soykırım kelimesini telaffuz etmemişlerdir.

Milliyetçi Taşnak partisi de, diplomatik ilişki için soykırım iddiasını şart koşmadıkları açıklamalarını medya aracılığı ile duyurmuştu.

Burjuva Medyanın Cumbaba Gül'ün ziyareti için tavrı. Açık ırkçı-faşist gazete ve yazarların dışında, medya'nın bu geziye yaklaşımı olumlu olmuştur.

Radikal gazetesindeki köşesinde İsmet Berkan; "Türkiye Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı uçağa bindi, Erivan'a gitti, orada yarım gün geçirdi, Ermenistan Cumhurbaşkanı ile başbaşa görüştü, onunla yan yana 90 dakika 40 bin küsur kişinin önünde oturdu, sonra bir kokteyle katıldı ve Ankara'ya geri döndü. Dünya yıkılmadı, Türkiye bölünmedi, Doğu Anadolu elden gitmedi, Azerbaycan satılmadı... Tabular böyledir işte. Birgün ansızın ortadan kalkarlar ve siz onlarsız da yaşandığını fark ediverirsiniz" (Radikal gazetesi, 08.09.2008)

Perihan Mağden; Gül'ün Ermenistan ziyaretini överek anlatırken "Birtakım cahil denyolar Resmi Tarih'in dayadığı/yazıktırdığı zırvaları okuyup/okumayıp başımıza Ermeni Uzmanı kesildiler. Kesildiler ki "Bu işi tarihçilere bırakalım!" diye bağırsınlar. Bağırabilsinler. Tamam: Ben bu işi Taner Akçam ve Halil Berktay'a bırakıyorum. Siz Yusuf Halaçoğlu'na. Bulgaristan Kapısı'nı geçince Halaçoğlu Tezleri'ni ipleyen yok; zira "sözde dayamalarla" Hakiki Tarih çakışmıyor. Doğal olaraktan. Bizim ARTIK ÖZÜR DİLEMEMİZ LAZIM Ermeniler'den. Canlarını ve mallarını aldığımız YETER." (Radikal 09.09.2008) Taraf'tan Ahmet Altan 06.09.2008 de yazdığı "Ah ahparik" Makalesinde; "Türk olduğumuz için insanların çekmiş oldukları acıları görmezden mi geleceğiz? İttihatçılar çok günah işlediler. Çok insan öldürdüler. Bir soyu kırıp geçirdiler. Ve, biz yıllarca öldürülen bu insanların yakınlarına, sevdikleri için bir ağıt yakmayı bile yasakladık. Bir ağıtı bile çok gördük. Bize hep yalan söylediler. "Onlar da bizi öldürdü" dediler. Rus sınırında Müslüman Türkleri öldüren Ermeni çeteciler vardı ve öldürdüler. Onlar da vahşiydi.

Ama Malatya'daki, Bursa'daki, Sivas'taki, Maraş'taki, Adana'daki kadınların, bebeklerin, erkeklerin, ihtiyarların ne alakası var Rus sınırındaki çetecilerle? İttihatçılar, onları sırf Ermeni oldukları için öldürdüler. Sonra da öldürdüklerimizin torunlarına kızdık, "o günlerden söz etmek istiyorlar diye."

Bu yazıyı yazarken iki halkın kardeşliği için mücadele eden ve bunu arkasından kalleşçe vurularak canı ile ödeyen Hrant'ı anmadan geçemeyeceğim. Cengiz Çandar köşesinde Hrant'tan şu alıntıyı yapıyor: "... Ararat'ın Ermeni dünyasında oynadığı o simgesel rol doğru algılanmalı. Bu simge sadece Ermeni halkının kaybettiği toprağa değil, bir halkın kaybettiği toprakla bütünlüğüne olan hasretidir. O nedenle bu hasreti sadece "Bir toprak ya dağ parçasına olan özlem" ile tanımlamak yetersiz kalır. Ermeni halkı için, Ararat'ın yaydığı gölge Ermeni halkının 4 bin yıllık varlığını simgeler. „Nuh Nebi'den beri sonsuz bir varoluşun zirvesidir... Sadece geçmiş değil, aynı zamanda gelecektir... O hasretin bittiği yerde kimliğin de biteceği sanılır... O nedenledir ki, Diaspora'daki tüm Ermeni okullarında, kiliselerinde, kulüplerinde, derneklerinde ve hemen hemen her Ermeni evinde bir Ararat

görseline ya da amblemine rastlamak mümkün. Ermeni şarkıları ve şiirlerinin önemli bir bölümü hep Ararat'tan yankılanır. Ararat, bugün Ermeni dünyası için sadece Yerevanlıların her sabah gözlerini onunla açtıkları bir uzaklık değil, dünyanın beş kıtasındaki Ermenilerin duvarlarına astıkları bir yakınlıktır."Cengiz Çandar köşesinden aktardı.

Milliyet'ten Hasan cemal; "Dört günlük Erivan gezisi sonrasında dileğimiz odur ki...

Ermenistan'la diplomatik ilişki kurulsun, sınır kapısı açılsın!" diyor. Hasan cemal köşesinde; Ermeni meslektaşlarına sorduğu ve aldığı cevap Ermenilerin nasıl sürüldükleri ve yerlerinden yurtlarından edildikleri açısından önemli;

"Ermeni meslektaşlarımızla dün sabah uzun bir masanın etrafında sohbet ediyoruz. Çoğunluğu çok genç gazeteciler. Sayıyorum, hepsi 18 kişi. Aklıma takılıyor: "Aile kökleriniz nereden geliyor?" Sırayla yanıtlıyorlar: ... Biri çok mahcup yanıtlıyor: "Bilmiyorum." En sonuncu gülüyor: "Ben azınlığım, Erivan'danım." Kökler böyle. Bu nedenle de Anadolu hasreti nereye gitsen kendini hemen ele veriyor. Aslında, genç Ermeni meslektaşlarımın yanıtları 'Ermeni meselesi'nin çerçevesini çiziyor ya da ipuçlarını veriyor.

"Tarihimizi unutamayız!" Milliyet Bir futbol maçı geri de kaldı. Ermeniler bu maç esnasında en ufak bir taşkınlık yapmadan maçı izledi. Ve "Tarihlerini unutmayacakları" mesajını verdiler. Bunun karşısında Türk hakim sınıfları bu tarihi unutturmaya çalışarak soykırım geleneklerini sürdürecekleri mesajını veriyorlar. Türk hakim sınıflarının ve onların bugünkü temsilcilerinin tavrı; Soykırımı yok sayarak savunmak olmuştur ve hala da olmaktadır. Bırakalım Ermenilerden özür dilemeyi, Hala "Ermenilerin Türkleri katlettiği ve hatta soykırımdan geçirdiği" safsatalarını her fırsatta dile getirmektedirler. Yerinden yurdundan sürülen bu insanların kendi topraklarına dönmek istemelerinde ve kendi topraklarını talep etmelerinden daha doğal bir şey olabilir mi? Ermenilerden yalnız özür dilemek yetmez, aynı zaman da onların kendi topraklarına dönme ve yerleşme haklarını da savunmak demokrat olmanın olmazsa olmazlarındadır.

Biz Diaspora'daki Ermenilerin kendi topraklarına dönme ve yerleşme ve özgürce kendi kaderini tayin hakkını, evet ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını savunuyoruz.

Halkların kardeşliği böyle gerçekleşir.

Bu hakim sınıfların yaptıkları soykırımı aklamaya ve tarihi tersyüz etmeye devam edecekleri kesin olmasına rağmen atılan bu adım olumludur. Ermeni soykırımının kabulü ve bunun sonucu olması gereken gelişmeler şoven, milliyetçi Türkler tarafından yerine getirilemeyeceğini düşünüyoruz. Türk, Kürt, Ermeni, Laz, Çerkez, Arap vd. Halkların kardeşçe bir arada yaşamasının tüm olanakları sosyalist iktidar koşullarında ortaya çıkacaktır.

Bunun için **Partîya Bolşewîk (Kurdîstan'a Bakur) saflarında örgütlenerek devrimi başarıya ulaştırma ve oradan sosyalizme yürüme görevinin gereklerini yapmalıyız.**

Halkların gerçek kurtuluşu devrim ve sosyalizm için mücadeleye cüret et!

24.09.2008, SB Okuru

EGEMEN SINIF TEMSİLCİLERİ YİNE BİR 'KÜRT RAPORU'YLA KARŞIMIZDA...

"Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Doğu Ergil'in danışmanlığında yürütülen ve 'Kürt Raporu' adıyla yayınlanan bir anketi inceledik. Bazı soruların yanıtlarından kaygılansak da, sonucu ihtiyatlı bir iyimserlikle karşıladık... Çünkü PKK ile çatışmaların yoğunlaştığı, terör örgütünün Batı kentlerinde bombalı eylemler düzenlediği bir dönemde yapılan ve sonuçları iki gün önce açıklanan araştırma Türkler'in ve Kürtler'in özlemleri, umutları ve hedeflerinin aynı olduğunu ortaya koyuyor." (4 Eylül 2008. Erdal Şafak, Sabah)

Türkiye Cumhuriyeti devletinin sınırları olarak belirlenen topraklarda ayrı uluslardan ve etnik yapılardan azınlıkların da yaşadığı bu ülkede yıllarca sürdürülen asimilasyon ve aynılaştırma politikalarıyla başka ulusları yok sayan egemen anlayış iki ayrı ulusu da bir ve aynılaştırmak (asimilasyonla) istemekte bunu yayınladıkları bu raporda da kanıtlamaya çalışmaktadırlar. TC'de başka ulusların yanında özellikle Kürt ulusunun son 20 yılda yeniden alevlenen ulusal uyanışı ve başkaldırısı egemen sistemi yeni arayışlara itti. Daha önce 1990'lı yılların ortalarına doğru bir takım hak kırıntılarıyla sisteme monte etmek için raporlar hazırlanan ulusal sorun, farklı ama özünde aynı bilinci taşıyan bir raporla yeniden gündeme alındı. "Türkler ve Kürtler'in özlemleri, umutları ve hedeflerinin aynı olduğu" şeklinde bir tespitle iki ayrı ulusun bir ve aynı hedeflerinin olduğunu açıklamaktalar. Bu yaklaşım, Kürt ulusunun ulusal uyanışını tamamen görmezden gelen bir anlayıştır. Daha önce "yok sayılan" bir ulus, şimdi de farklı şekilde ulusal haklarını demokratik bir şekilde kulanmasının önüne engeller çıkarılmaktadır.

"Ortak özlemleri :Türkiye'de daha çok demokrasi ve daha çok insan hakkı.

Burjuva devletten tüm kesimlerin daha fazla özgürlük talep etmesi çok doğaldır, insanlar bu özlemlerini dile getirmişlerdir.

Ortak Umutları :Kürt sorununun kültürel haklar temelinde çözülmesi. (Bu talepler Kürt ulusal hareketine önderlik eden PKK'nin de talebidir. Ana dilde eğitim, devlet kurumlarında ikinci bir dil olarak Kürtçe'nin konuşulması vs. Bu hakların yasal anayasa güvencesine alınması.) (4 eylül 2008. Erdal Şafak, Sabah)

Ortak hedefleri : Tek ve üniter devlette barıŞ içinde bir arada yaşamak." Taraf Gazetesi'nden, Ahmet Altan ve Yasemin Çongar, Kandil'e gittiler. Kandil'de Murat Karayılan'la telsiz üzerinden röportaj yaptılar. Hürriyet'in haberine göre Karayılan: 'Bugün Özal gibi düşünen bir lider olsa Kürt sorunu çözülür... Böyle bir çözüm için onurlu bir barışa, yasal ve anayasal güvencelere ihtiyaç var. Talabani ve Barzani böyle bir sürece aracılık yapabilir. Türkiye'nin Üniter yapısına do-

kunmamak fakat üniterliği dar-milliyetçi yorumdan ziyade, çoğulcu bakış açısıyla yorumlamak önemlidir. Türkiyelilik üst kimliği altında tüm halkların hassasiyetini dikkate alan, kültürel özgürlükleri garanti eden, tüm kesimleri ortak paydada birleştiren bir proje sorunu çözer' dedi!

Bu telep PKK'nin siyasi şekillenmesinde son yıllarda yeralan Demokratik Konfederalizm düşüncesiyle örtüşmektedir. Üniter devlet onun altında iki ayrı devlet şekillenmesi. Bu anlamda kimi burjuva temsilcileri bu anlayışa ülkenin "yüksek çıkarları" diye sahiplenmektedirler.

"**23 soruda Kürt sorunu:** (Başlığı altında düzenlenen ankete biraz bakalım.)

Bu kez anket bölgeleri üç guruba ayrıldı. 1- DTP'nin güçlü olduğu 16 il ile 22 ilçe. 2- DTP'nin güçlü olmadığı 13 il. 3- Batıdan 15 il. Üç bölgede toplam 14.243 kişiyle görüşüldü." (4 eylül 2008. Erdal Şafak, Sabah)

Bu anket denekler dikkate alındığında oldukça kapsamlıdır. Ama ankette katılan kişilerin ulusal aidiyetleri hakkında bilgi verilmemektedir. Bu noktada DTP'nin güçlü olduğu yerler ve ikinci guruptakiler büyük çoğunluk Kürt ulusuna mensup, nüfus yapısını da gözönüne aldığımızda da durumun böyle olduğunu düşünüyoruz. Ama Batı illerinde seçilen denekler için aynı şeyi söyleyemeyiz.

"'Türkiye'de Kürt Sorunu var mı?' ile başlayıp 'Türkiye bir Türk-Kürt çatışmasına doğru mu? Gidiyor' sorusunda noktalanıyor.

DTP'nin güçlü olduğu yerlerde halkın % 78.3 'Kürt Sorunu' na inanırken, Batı'da bu oran % 21.4'e iniyor. 'Kürtler ve Türkler iki ayrı halk mı?' sorusuna 'evet' diyenler Güneydoğu'da % 69'u geçerken Batı'da bu oran % 7.7'ye iniyor. Batı'da PKK'nın vatanı bölmeyi amaçladığına inananlar %82.6'ya ulaşırken, bu oran DTP'nin güçlü olduğu bölgede % 8.7 de kalıyor.

Ama sonuçta uzlaşma, sağduyu refleksleri kendini hissettiriyor: Tüm kesimler insan haklarını ve demokrasiyi yetersiz buluyor. Güneydoğu'da % 65, ara bölgeler de % 57.7, Batıda % 56.4 Çoğunluk hak ve özgürlükleri 'etnik' değil, 'yurttaşlık' kriterine göre değerlendiriyor. Yine çoğunluk yeni bir Anayasa'ya ihtiyaç olduğunu düşünüyor." (4 eylül 2008. Erdal Şafak, Sabah)

Yeni bir anayasa ülke gündeminde bir süredir var. Anayasa'nın eskidiği ve bir darbe anayasa'sı olduğu için daha özgürlükçü(!?.) bir anayasa istenmektedir. Kürt ulusal mücadelesine önderlik eden PKK'nin yeni anayasa'ya üniter devlet bütünlüğünün yanında, kültürel hakları eklemek istemektedir. Bu rapor da Ergil 'tekçi devlet anlayışından sıyrılmak' olarak belirtmektedir.

"**Türkler daha kaygılı**"

'Çatışmaların devam etmesi halinde Türk-Kürt iç savaşı çıkacağına inanıyormusunuz?': DTP'nin güçlü olduğu yerlerde % 17.2 evet, % 73.6 hayır. DTP'nin güçlü olmadığı illerde % 51.1 evet, % 40.4 hayır. Batı illerinde % 43.9 evet, % 46.3 hayır. Ergil, bu sonuçları 'DTP'ye kuvvetle destek veren yurttaŞlar bu tercihleriyle bir iç savaŞa ve Türk-Kürt ayrıŞmasına neden olmak niyeti taŞımıyorlar.' diye değerlendiriyor.

'Batı illerinde Kürtler'e ayrımcılık yapıldığını düşünüyor musunuz?': DTP'li bölgelerde % 51.3 evet, % 47.4 hayır. Batı'da %19.7 evet, % 78.8 ha-

yır. Ergil'in notu: 'vahim bir durum yok'

'Sizce Türkiye bir Türk-Kürt çatışmasına doğru mu? gidiyor.' DTP'li bölgelerde % 20 evet, % 46.7 hayır. Ara gurupta % 33 evet, % 62.4 hayır. Batı'da % 41.4 evet, % 37.6 hayır. Batının doğudan daha karamsar olması ciddi bir durum.

'GAP projesinin terörü önleyeceğini düşünüyor musunuz?' sorusu da yer aldı. Kürtler'in % 90'nı olumsuz yanıtladı. (4 eylül 2008. Erdal Şafak, Sabah)

Sabah yazarının kaleme aldığı 'kürt sorunu' devletin yeni bir yaklaşım içerisine girmesini arzulamakta, bu bir yönüyle eskiye göre yeni eğilimlerin varlığını belirtmek açısından değerlendirilmelidir. Sabah yazarının kaleme almadığı kimi anket ve değerlendirmelere bakalım.

"Kürtler, kültürel ve siyasal Kürtler diye ayrıştı. "Türk-Kürt ayrışması ve çatışması beklentisi var. Hepimizde var böyle beklenti. Doğal süreçte böyle. Ama ortaya çıkıyor ki kesin bir Kürt-Türk ayrışmasından çok, Kürt-Kürt ayrışması var. Bütün bu yaşananları çatışmaya götürmeyen, arada kalan bir kitle var. İşte o kitle `tampon Kürt nüfusu`. Kürt olmasına rağmen, meselelere sadece siyasal prizmadan ve radikal bakmıyor. Bundan sonra biz buna `Kültürel Kürt` diyoruz. Radikalleşmiş, DTP`den PKK`ya uzanan, şiddet kullanmaktan çekinmeyen, o kesimden gelen kesime ise `Siyasal Kürtler` diyoruz." (4 eylül 2008. Erdal Şafak, Sabah)

Ergil Kürt ulusunu iki katagoriye ayırmakta. Ulusal etki altında olmayan Kürtleri egemen sisteme daha rahat adapte edeceği sonucuna varmakta sistem için de bu hareketi yedeklemek istemektedir. Genel olarak anketinin sonucunu da bu yaklaşımı üzerine oturtmaktadır.

Sonuç itibarıyla bu rapor, burjuvazinin temsilcilerini kısmen memnun etmiş durumdadır. Onlar kendi egemenlikleri için her durumu değerlendirmek istemektedirler. Kürtler ülkeyi bölmeyeceğine göre kendi egemen çıkarlarına uyacak bir çözümle Kürt ulusunun en azından ulusal uyanışının önüne geçen onları on yıllar daha kendi sistemine bağımlı kılacak politikalar geliştirmelerine olanak sağlayacak bir çözüm fırsatı burjuvazi için önemlidir. Bugün görünen odur ki farklı bir çözüm; eğer proletarya önderliğinde devrimci bir mücadele gelişmez, bu anlamda koşullar değişmezse, sömürü sistemi kendi çözümlerini halkın çözümüymüş gibi sunmaya ve onları kandırmaya devam edecektir. Yeni bir raporla oyalamaya çalıştıkları Kürt ulusundan işçiler başta olmak üzere tüm ezilen tabakalar, gerçek ve kalıcı çözümü kendisini boyunduruk altında tutan egemen sisteme karşı devrim ve sosyalizm mücadelesini örerek karşı durmalıdır. Kendi kaderini özgür bir şekilde kullanabilmesinin yolu devrimci bir örgütlülükten geçer. Kuzey Kürdistan işçi ve emekçileri Türkiye'deki işçi ve emekçi sınıf kardeşleriyle birlikte kapitalist burjuvaziye karşı sınıf savaşımını güçlendirmelidir. Bu barbar sistemi aynı topraklar üzerinde yaşadığı sınıf kardeşleriyle birlikte yıkmalıdır. Böylece oluşacak demokratik ve özgür ortamda, ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere 'kendi kaderini tayin etme hakkı'nı gerçek anlamda kullanabilme şansına sahip olabiliriz. Biz Kuzey Kürdistanlı Komünistler olarak her ulustan burjuvaziye karşı, bu anlamda Kürt burjuva ve toprak beylerine karşı sömürünün olmadığı bir K. Kürdistan yaratma görevine sahi-

biz. Bu görevin yerine getirilmesi için de Türkiye işçi sınıfı ile gücümüzü birleştirmek zorundayız. Ancak bu şekilde Türk ve Kürt burjuvalarının egemenliğini kırıp devrim ve sosyalizm kavgasından zaferle çıkabiliriz.

"...özerklik, demokratik bir devlet inşaası için bizim planımızdır. Ayrılma kesinlikle **bizim** planımız değildir. Genelde biz ayrılmaya karşıyız. Ama biz, ulusların birarada yaşaması davasını, bağlantının bazen özgürce ayrılmadan **sonra** daha **büyük** olacağı şekilde budamış olan Büyük Rus aşırı gerici milliyetçiliği karşısında, **ayrılma hakkından yanayız!!**" (Ulusal sorun ve sömürge sorunu 6. defter, İnter yayınları 2. baskı s.78)

Koşulların özgürleştiği noktada uluslar ayrılmadan değil, birlikten yana tavır alırlar. Biz aslında dünya proletaryasının tüm burjuva sınırları devrimlerle kaldırıp attığı, özgürlüğün fışkırdığı, sömürünün ortadan kaldırıldığı bir dünyanın kurulmasından yanayız. Kürdistan proletaryasının örgütlü komünist partisi: Partîya Bolşewîk (Kurdîstan'a Bakur) saflarında işçiler emekçiler ve köylülük örgütlenerek, bu gücü gerçek kurtuluş için iktidara taşımalıdır. Eski barbar sistemi de tüm kalıntılarıyla birlikte yerle bir etmeliyiz.

Ulusların kurtuluşunu raporlarlardan arayanlar yanılmaktadırlar; Kurtuluşun yolu, egemen kapitalist düzenin parçalanarak devrimin bayrağının göndere çekilmesinden geçmektedir.

Bunun için: **Kahrolsun kapitalist barbarlık, yaşasın devrim ve sosyalizm!**

Bimre koletî, bîji şoreş û sosyalîsme!

Eylül/Îlon 2008

EGEMENLERİN İKTİDAR DALAŞINDA BİR PERDE DAHA KAPANDI… ANAYASA MAHKEMESİ AKP'NİN KAPATILMASI İSTEMLİ DAVAYI SONUÇLANDIRDI:

YARGISAL BALANS AYARI

15 Mart'ta Yargıtay Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya'nın "AKP'nin kapatılması ve 71 AKP yöneticisine 5 yıl süreli siyaset yasağı" getirilmesi istemi ile Anayasa Mahkemesi'ne başvurusu üzerine başlayan dava süreci 30 Temmuz'da alınan kararın açıklanması ile sonlandı. 11 üyeli Anayasa Mahkemesi'nde alınıp, Mahkeme Başkanı Haşim Kılıç tarafından açıklanan kesin karara göre : AKP Parti kapatmak için 2001 yılından bu yana gerekli olan beŞte üç çoğunluk sağlanamadığı için kapatılmadı. 6 Anayasa Mahkemesi üyesi AKP'nin iddianamede yer alan "AKP'nin laiklik ilkesine aykırı eylem-

lerin odağı haline geldiği" iddiasına dayanarak bu partinin kapatılması için oy kullandı. 4 üye, laiklik ilkesine aykırı eylemlerin odağı olma iddiasını kabul etmelerine rağmen, dava konusu fiillerin ağırlığına uygun ceza"nın (Anayasa madde 69) kapatma olmadığını savunarak, Anayasa'da öngörülen "devlet yardımından kısmen yoksun bırakılması" cezasının verilmesi yönünde oy kullandı. Anayasa Mahkemesi başkanı kapatma davasının tümden red edilmesi yönünde oy kullandı. Böylece parti kapatma için gerekli olan 7 oy sağlanamadığı için AKP kapatılmadı. Fakat, 11 üyenin 10'unun AKP'nin laiklik ilkesine aykırı eylemlerin odağı olduğu iddiasının kabulü temelinde, son yıl aldığı hazine yardımının yarısından yoksun bırakılması ile cezalandırıldı. Anayasa Mahkemesi başkanı bunu AKP'ye "ciddi bir ihtar" olarak adlandırdı.

Dava süreci

15 Mart'ta açıklanan İddianamenin egemenler arasındaki iktidar dalaşında yargının sadece hükümet olmakla yetinmeyen, Türkiye'de yerleşik Kemalist bürokrat devlet iktidarını adım adım tasfiyeye ve iktidarı adım adım fethetmeye yönelen AKP'nin yargı yoluyla önünün kesilmesinin bir aracı olduğu açıktı. Dava'nın hukuki kılığa büründürülmüş bir dava olduğu, yerleşik iktidar sahibi kesimin kendi iktidarını sürdürmek için elindeki önemli kalelerden biri olan Anayasa Mahkemesini devreye soktuğu açıktı. Anayasa Mahkemesinin önemli bir bölümününde taraf olduğu devlet bürokrat burjuvazisinin bu kurumundan beklediği, hukuki kılıfa uydurup AKP'ni kapatması, yöneticilerine, en başta da R.T. Erdoğan'a yasak getirmesi, böylece AKP'nin iktidar yürüyüşünün önünü kesmekti. Dava'nın açıldığı ilk günlerde AKP ve onun liberal kuyrukçuları davanın "yargı darbesi denemesi" olduğu doğru tespiti temelinde epey gürültü kopardılar. Fakat AKP bir süre sonra davaya karşı sert tavırlarından vazgeçip, davanın mümkün olan en kısa zamanda sonuçlandırılmasına yönelik bir tavra yöneldi. Hem içte hem dışta AKP'nin kapatılmasının genelde Türkiye'ye çok ağır siyasi ve ekonomik faturası olacağı yönünde bir kampanya yürüttü. Buna bağlı olarak AKP'nin kapatılmasının da AKP'yi zayıflatacağı hesabının yanlış olduğunu gösterir bir kampanya yürüttü. Buna karşı yerleşik iktidar sahiplerinin ve onların medyadaki uzantılarının, başta CHP olmak üzere siyasi parti'lerinin tavrı, davanın yargıda olduğu, yargıya güvenmek gerektiği, yargının vereceği karara herkesin saygı duyması gerektiği, yargıya baskı yapmamak gerektiği vb. propagandası oldu. Arada AKP-MHP-DTP oylarıyla gerçekleştirilen ve yüksek okullarda türbanın serbestçe kullanılmasının de önünü açacak olan Anayasa değişikliğinin Anayasa mahkemesi tarafından 9'a karşı 2 oyla iptal edilmesi de, Anayasa Mahkemesi'nin yerleşik bürokrasi iktidarının sağlam bir bekçisi olduğunu bir kez daha gösteriyordu. Beklenti bu kesim açısından kesin olarak yasaklanma idi. AKP' de her ne kadar dışa karşı yasaklanma için getirilen gerekçeler doğru değil, yasaklanma olmayacaktır vb. dese de, kendisini yasaklama ertesi için hazırlıyor, konumlandırıyordu. Bu bağlamda erken seçim veya genel

yerel seçimle birleştirilmiş ara seçim tartışma ve hazırlıkları tüm hızıyla sürüyordu.

Ne kapatma, ne aklama…
Sevinenler... Üzülenler…

Sonuçta ortaya ne kapatma, ne aklama anlamına gelen bir karar çıktı. Bir yandan AKP'nin "laiklik karşıtı eylemlerin odağı haline geldiği" ilan edildi. Diğer yandan fakat laiklik karşıtı eylemlerin odağı haline gelmiş olduğu tespiti yapılan bu parti kapatılmadı, AKP için gerçekte cezai yaptırım anlamı olmayan, ona fazla dokunmayacak olan para cezası ile cezalandırıldı. Ve kararın böyle çıkması bir tek oy tarafından belirlendi. Eğer Sezer atamalı 8 yargıçtan biri daha kapatma yönünde oy kullanmış olsa idi, AKP kapatılacaktı. Kararın böyle çıkması AKP açısından biraz burukça bir sevinçle karşılanırken, ideolojik Kemalist kesim açısından tam bir hayal kırıklığı oldu. Güvenilen dağlardan birine daha kar yağmıştı. Çatışmanın her iki tarafı da, ne şiş yansın/ ne kebap kararının işine gelen yanını aldılar. CHP ve ideolojik Kemalist kesim, kararın AKP'nin laiklik karşıtı eylemlerin odağı olduğunu kabul eden yanına vurgu yaparken, AKP ve yandaşları da kararın AKP'nin kapatılmasını sonuçta red eden tavrına vurgu yapıp, yola devam dediler.

Peki bu karara en çok sevinenler kimler oldu?

Kararı TÜSİAD " Yaşanan bütün gerilimlere, toplumsal kutuplaşmayı arttıran ve siyasal çatışma ortamına zemin hazırlayan gelişmelere karşın, Türk demokrasisi önemli bir olgunluk sınavını başarıyla tamamladı." açıklaması ile karşıladı.

Büyük holdinglerden Sabancı holding yönetim kurulu başkanı Güler Sabancı, kararı "Toplumsal uzlaşma adına umutlu olmamızı gerektiren bir döneme giriyoruz." sözleriyle selamladı.

İçte sivil büyük burjuvazi kararı sevinçle karşıladı. Ve bunların sözcüleri siyasi arenada iktidar için çatışan güçleri, en başta da AKP'yi "çıkan bu neticeden gerekli dersleri çıkarmaya" çağırdı.

Dışta ise gerek AB, gerekse ABD'den kararın Türk demokrasisi için „güven verici', "sevindirici" bir karar olduğu yorumları ile karşılandı. Yani gerek Türkiye'de gerekse dışarıda, Türkiye-Kuzey Kürdistan işçi sınıfını ve emekçilerini daha yoğun sömürebilmek için istikrarlı ve güvenilir bir ortama ihtiyacı olan sivil büyük burjuvazi, Türkiye'de belirsizliği, istikrarsızlığı körükleyecek olası bir yasaklama kararına karşı idi. Onlar bunu çeşitli vesilelerle hep dile getirmişlerdi. Bunun yanında fakat aynı zamanda AKP'nin dizginsiz gelişmesine, kendi deyimleri ile "zamansız girişimlerle" ortamı "gereksiz yere germesine" de karşı idiler. Onların hem AKP'ne , hem de onun karşısında esas iktidar odağının merkezinde duran Türk ordusuna ihtiyaçları vardı. Bunların iktidar dalaşında birbirlerini yemelerine karşı idiler, uzlaşmalarını istiyorlardı. Bunu da çeşitli vesilelerle ifade ettiler. Bu yüzden Anayasa Mahkemesindeki ideolojik Kemalist çoğunluğun sağlam duramaması sonucu çıkan karar en çok onları sevindirdi.

Kararın anlamı: Yargısal Balans Ayarı

Karar, bir yanı ile ideolojik Kemalist kesim içinde de, en azından bu kesimin bir bölümünde AKP'yi bütünüyle tasfiye etmenin mümkün olmadığının görüldüğü; AKP'nin iyice uslandırı-

lıp çizgi içine çekilerek, onunla iktidarı bir türlü paylaşmanın zorunlu hale geldiğinin görüldüğü; AKP'nin tasfiyesi adına hareket eden bir bölüm devlet çetecisinin giderek kontrolden çıktığının görüldüğü; kontrol edilemez gelişmelerin bir bütün olarak bütün kanatları ile devleti zayıflattığının görüldüğü vb. anlamına geliyor. Görülüyor ki, Anayasa Mahkemesinin kapatmaya karşı çıkan ve fakat AKP'ye para cezası vermekten yana tavır takınan 4 üyesi, ideolojik olarak "kapatalım"cı 6 üyeyle aynı safta olmasına rağmen, kapatma kararı ertesindeki olası gelişmelerin sorumluluğunu taşımaya hazır değildir.

Karar ikili niteliği ile AKP'ye karşı Yargısal bir balans ayarı, iktidarı ele geçirme konusundaki mücadelesinde yerleşik iktidarın dokunulmazlarına dokunmama konusunda bir kez daha "ciddi uyarı" anlamını taşıyor. Karar ertesindeki ilk açıklamasında başbakan R.T. Erdoğan öncelikle "sorumluluğ"a vurgu yaparak bu mesajı aldığını açıkladı. Bu kuşkusuz egemenlerin iki kanadı arasındaki iktidar dalaşının sonu vb. anlamına gelmiyor. Bu dalaş önümüzdeki dönemde de sürecek. Ve bu dalaşta her iki kesim de diğerini tasfiye edebilmek için elinden gelen her melaneti yapacaktır. Fakat şimdilik –Ergenekon davası iddianamesinde de açıkça görüldüğü gibi- geçici ve zoraki bir uzlaşma sağlanmıştır. Bundan sonraki esas çatışma Anayasa değişiklikleri ile tartışmalarda, Anayasa'nın değiştirilmesi sürecinde yaşanacaktır. AKP'nin bu konuda hangi hızla ve hangi yöntemlerle gideceğini önemli ölçüde önümüzdeki genel yerel seçimlerin sonuçları belirleyecektir. Siyaset bu seçimlere kilitli olarak gelişecektir.

Ne hukuğu!? Ne demokrasisi !?

Şimdi Tekelci Türk medyasının Anayasa Mahkemesi'nin bu kararı ile ilgili ortak genel yorumu, aynı burjuvazinin TÜSİAD, TOBB, TİSK gibi doğrudan sınıf örgütlerininki gibidir: Bu karar Türkiye'de demokrasinin varlığının, olgunluğunun, hukuk'un her şeye rağmen işlediğinin vb. vb. ifadesidir. Bu kararla Türk demokrasisi kazanmıştır!..

Ne demokrasi ama! Bu demokrasi'de işçilere emekçilere öngörülen şey, eğer paşalarımız darbe yapıp sivil siyaseti tatile çıkarmazsa, belli aralıklarla gidip, kendilerinin kimin tarafından nasıl ezilip sömürüleceğinin siyaset satıcıları arasında tercih yapmalarıdır. Öyle bir demokrasidir ki bu, işçilere emekçilere öngörülen her biri emperyalizmin uzantısı olan değişik egemen sınıf klikleri arasında yürüyen iktidar dalaşında onların kuyruğunda saf tutmaktır. Öyle bir demokrasidir ki, işçilerin emekçilerin hak arama mücadelesi karşısında polisi, jandarmayı, orduyu bulmasıdır. Copu, sıkılan suyu, biber gazı, bazen kurşunu, göz altına alınmayı, işkenceyi, mahkemeyi, zindanı bulmasıdır.

Öyle bir demokrasidir ki bu, Türk olmayan tüm milliyetler, en başta da Kürt ulusu için öngördüğü "Ne mutlu Türküm" diye bağırması, kendinin Türk'ten de Türk olduğunu ispatlamasıdır ! Yoksa bölücü, terörist ve hain olur.

Öyle bir demokrasidir ki bu, yasaya göre güya eşit olan kadınlara öngörülen ikinci/üçüncü sınıf insanlıktır, koca, baba, ağabey, erkek kardeş, sevgili baskısıdır; seks nesnesi olmaktır, çokça dayak, kimi zaman töre cinayetlerine varan

şiddettir. Erkek egemenliğini sorgulayan kadın „normal' değildir bu demokraside!

Hukuk'a gelince : Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da hukukun üstünlüğü vb. koskoca bir yalandır. Kuzey Kürdistan'da zaten T.C. devleti Kürt ulusuna karşı savaş yürütmektedir. Orda savaş hukuku uygulanmaktadır. Örneğin Şemdinli'de Umut kitabevinin bombalanması ve ertesinde yaşananlarda, orada hukukun guguk olduğunu gördük.

Öyle bir hukuk ki bu, devlet içinde kendine özel görev yükleyen çetelerin ordudaki muvazzaf paşalarla ilişkisi ayan beyan ortada iken, Muvazzafları , orduyu, MİT'i vb. dava dışında tutup, bunların işin içinde olmadığını iddianameye yazmak durumunda kalıyor.

Öyle bir hukuk ki Türkiye'de egemen olan, bu hukuk "yargının bağımsızlığı"nı, işçilere emekçilere, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi verenlere karşı, yargının yasalardan bağımsızlığı olarak kavrayıp uyguluyor. Söz konusu işçiler emekçiler olunca, ya da demokrasi; sosyalizm için mücadele edenler olunca, yasaların ne deyip, ne yazdığı, yasa koyucunun ne dediği vb. belirleyici olmuyor. "Bağımsız" mahkeme heyeti, kendi keyfine göre karar veriyor! Hukuk değil guguk uygulanıyor.

Öyle bir hukuk ki egemen olan, En yüksek yargı organları için bile yasalar geçerli değil. Örneğin Anayasa'da, Anayasa Mahkemesi kararları gerekçeleri ile birlikte açıklanır deniyor. Dinleyen kim? Ya da en son türban ve AKP kapatma davalarını alın. Ondan önce 367 ile ilgili davayı alın. Bunların hukuk temelinde açılan davalar, alınan kararların hukuki kararlar olduğunu ancak Türkiye'nin hukuksuz hukukçuları savunabilir.

Çözüm nerede ?

Sömürüye dayalı bu sistem içinde hiçbir temel sorunun işçiler emekçiler lehinde bir çözümü yoktur. Geçici olarak burjuvazinin sömürü sistemini sürdürmek için getirdiği, bazen sınıf mücadelesi sonucu getirmek zorunda kaldığı çözümlerde elde edilen haklar da her an geri alınma tehdidi altındadır.

Türkiye'de /Kuzey Kürdistan'da yaşadığımız sorunların köklü çözümü sömürü sisteminin yerle bir edildiği, işçilerin emekçilerin kendi iktidarlarının kurulduğu devrimdedir. Demokrasinin, hukukun üstünlüğünün, insan haklarının vb. gerçekten yaşanacağı tek düzen işçilerin emekçilerin egemen olacağı düzendir, bu düzende devrimle varılacak sosyalizmdir !

Bu hedef karşısında egemenlerin kendi aralarındaki iktidar kavgası kayıkçı kavgasıdır. Bırakalım onlar bu kayıkçı kavgasını bizsiz yürütsün ! Biz kendi sınıf partimiz olan Bolşevik Parti'miz önderliğinde, kendi sınıf örgütlerimizde örgütlenerek kendi sınıf mücadelemizi yürütelim !

— Geleceği sınıf savaşı ile kendi ellerimize alalım!

— Yaşasın devrim ve sosyalizm!

— Bijî şoreş û sosyalîzm!

— Yaşasın işçi ve emekçilerin partisi

PARTÎYA BOLŞEWÎK (KURDÎSTAN'A BAKUR)

31 Temmuz/Tirmeh 2008

Şimdi de Kafkasya'da savaş…
Yüzlerce ölü, yaralı …
Onbinlerce insan
göç yollarında…

EMPERYALİST ÇIKARLAR İÇİN SAVAŞTA HALKLAR KIRILIYOR! HALKLARA KARŞI SAVAŞ EMPERYALİZMİN AYRILMAZ YOL ARKADAŞIDIR!

Yine kan, yine gözyaşı, yine bombalanan şehirler. Yine "canlı yayında" ağıt yakan evleri başlarına yıkılmış, yakınlarını kaybetmiş insanlar. Yine yollara düşmüş, savaştan kaçmaya çalışan on binlerce insan. Yine, yine, yine…Bu kez Kafkasya'dan yükseliyor yangın, Kafkasya'nın birbirlerine karşı kışkırtılan halkları kırılıyor. 8 Ağustos'ta Gürcistan ordusunun Güney Osetya'ya karşı başlattığı saldırı, Rusya'nın Güney Osetya'ya büyük bir askeri güç kaydırıp, Gürcistan ordusuna karşı savaşı ve Rusya'nın Gürcistan'ın kimi kentlerini bombardımanı ile karşılandı. Bir yandan Rusya ile Gürcistan'ın savaş alanı haline gelen Güney Osetya'dan on binlerce insan kaçıyor. Rus kaynaklarına göre toplam nüfusu 75.000 olan Güney Osetya'dan 30.000 kişi Rusya Federasyonuna dahil olan Kuzey Osetya'ya kaçmış durumda. Diğer yandan on binlerce insan Rusya ta rafından bombalanan Gürcistan kentlerinden kaçmaya çalışıyor. İki gün içinde 2000 ölüden söz ediliyor. Modern savaş araçları binlerce insanın üzerine ölüm kusuyor. Barbarlık kol geziyor şimdi de Kafkasya'da. Bu barbarlığı gerekçelendirmek için tarafların değişik açıklamaları var:

Savaş ne içinmiş?

Gürcistan, daha 1990'da bağımsızlığını ilan eden, en son 2006 kasımında yapılan referandumda halkının % 98'i bağımsızlıktan yana oy kullanan Güney Osetya'nın, Gürcistan'ın ayrılmaz bir parçası olduğu iddiasında. Gürcistan'ın egemenlerine göre, "Gürcistan'ın toprak bütünlüğü"nü "ayrılıkçı teröristler"e karşı korumak uluslar arası hukukun

gereği ve Gürcistan'ın en tabii hakkı. Gürcistan'ı, Rusya'yı kuşatmada bir üs olarak kullanmak isteyen batılı emperyalistler, en başta da ABD emperyalistleri, Gürcistan'ın bu tavrını destekliyorlar. Bu arada bölgede yeni devletlerin oluşmasını kendisi için de bir tehdit olarak gören T.C. egemenleri de Gürcistan'ın toprak bütünlüğü tezini, Güney Osetya'nın Gürcistan'ın bir parçası olduğu tezini destekliyorlar. Yugoslavya'yı parçalarken ulusların kendi kaderini tayin hakkına atıfta bulunan, güya bu hakkı savunmak için savaş yürüten batılı emperyalistler, Güney Osetya'da bu haktan hiç söz etmiyor. Kurulu devletlerin toprak bütünlüğü „uluslararası norm'unu öne çıkarıyorlar.

Buna karşı Güney Osetya'nın egemenleri, "ulusların kendi kaderini tayin hakkı" na atıfta bulunuyorlar. Her halk gibi Güney Osetya halkının da nasıl ve kiminle yaşayacağına kendisinin karar verme hakkının olduğunu savunuyorlar. Çeçenistan'da kendi kaderini tayin için mücadele yürütenlere "bölücü terörist" damgasını yapıştırıp, Çeçen halkına karşı savaş yürüten Rusya, Güney Osetya'da güya ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunma adına savaş yürütüyor. Rusya bunun dışında BM kararı temelinde Güney Osetya'da konuşlanmış bulunan Rus askerlerinin, Gürcistan ordusunun saldırısına uğradığı gerekçesini Gürcistan'a karşı savaş için kullanıyor.

Yani görünürde herkesin savaş için bir "haklı" gerekçesi var.

Gerçek neden: Çıplak emperyalist çıkarlar

Fakat bütün bunlar gerçekte çıplak emperyalist çıkarlar için yürütülen, gerçekte emperyalist çıkarlar için ucuz savaş malzemesi olarak kullanılan halklar için felaket olan bu somut savaşın bahaneleri.

Savaşta yalnızca görünürde Güney Osetya (Abhazya da savaşın ikinci günü Gürcistan'a karşı savaşa girdi) – Gürcistan; Rusya-Gürcistan savaşı. Gerçekte ise Rus emperyalizmi ile batılı Emperyalistlerin, en başta da ABD emperyalizminin Kafkasya'ya, dolayısıyla öncelikle buradan geçen uluslar arası alanda olağanüstü öneme sahip enerji nakil hatlarına egemen olma savaşı. Bu savaş emperyalist büyük güçler arasında dünyayı yeniden paylaşmak için değişik alanlarda, değişik biçimlerde yürüyen hegemonya mücadelesinin bir parçası. Gürcistan bu savaşa batılı emperyalist güçler tarafından hazırlandı, cesaretlendirildi, silahlandırıldı, itildi ve şimdi onlardan destek bekliyor. Fakat görünen o ki, bu destek en azından kısa süre içinde açık bir askeri müdahale biçiminde gelmeyecek. Böyle bir müdahale şimdiki yerel ve kontrol edilebilir boyutlardaki savaşın genişlemesi, bütün Kafkasya'ya yayılması, onun ötesinde orta doğuda zaten olmayan istikrarın tümüyle ortadan kalkması, savaşın alanda yayılması tehlikesini içinde taşımaktadır. ABD'nin Irak'ta halka karşı savaş içinde olduğu, İran'a saldırı tehditlerinin olduğu; Filistin'de savaşın sürdüğü vb. bir ortamda, Kafkasya'daki savaşın genişlemesi anda batılı emperyalistlerin de çıkarlarına uygun görünmemektedir. Bu yüzden batılı emperyalistler, savaşan tarafları derhal ateşkese , sorunları "diplomasi" yoluyla, barış içinde çözmeye yönelik

çağrılar vb. ile yetinecektir. Bu ise Gürcistan'ın Güney Osetya'yı bütünüyle ve kesinlikle kendine bağlama hedefine varamayacağını, savaşın halklara getirdiği bunca felaket ertesinde savaş öncesi statükonun bir biçimde devam etmesiyle sonuçlanacağını gösteriyor.

Sonrası? Sonrası, öncesi gibi olacak! Emperyalist barış olacak! Emperyalist barış ise, gerçekte iki emperyalist savaş arasında tarafların yeni savaşlar için hazırlandıkları bir soluklanma arasından başka bir şey değildir. Osetya ve Abhazya Gürcistan'dan ayrılma iradesini ifade edecek. Gürcistan "vatanın bölünmez toprak bütünlüğü" diyecek. Batı Gürcistan'ı daha modern silahlarla donatacak. Rusya Abhazya ve Osetya halklarının haklı bağımsızlık taleplerine sahip çıkar görünecek, kendi emperyalist çıkarları için bunları batının Rusya'yı zayıflatma manevralarına karşı koz olarak kullanacak. Halklar emperyalist çıkarlar için birbirine karşı kışkırtılacak. Ve sonra günün birinde yeniden kapışacak.vs.

Kader mi bu? Halkların kaderi emperyalist çıkarlar için birbirini boğazlamak mı? Filler dövüştüğünde onların ezdiği çimen olmak mı hep halkların kaderi? Emperyalist savaşların piyonu olmak mı halkların kaderi?

Hayır ! Kader değil bu!

Halklar kendi kaderlerini kendi ellerine alabilir! Bunun bir yolu var: Gerçek düşmanın başka uluslardan emekçiler değil, kendi ulusundan burjuvazi, sömürücüler, zalimler olduğunun kavranması! Bütün dünyada, hangi ulustan olursa olsun bütün işçi ve emekçilerin, bütün dünyada hangi ulustan olursa olsun sömürücülerin karşısında aynı safta, aynı sınıfta olduğunun kavranması! Bütün ülkelerde baş düşmanın o ülkede egemen olanlar olduğunun kavranması! Bütün sorunların temelinde sömürüye dayalı sistemin, kapitalizmin-emperyalizmin yattığının, bu sistem içinde işçiler emekçilerin lehinde hiçbir köklü çözüm olamayacağının kavranması !

Bunlar kavrandığında ve işçiler-emekçiler bilinçli olarak, kendi sınıf örgütlerinde birleşip, sınıf mücadelesine atıldıklarında, işte o zaman, emperyalistler için yolun sonu görünür, onlar halkları birbirine saldırtamaz. İşte o zaman emperyalist, gerici, karşı devrimci savaşların sonu gelir!

Emperyalist savaş, şu veya bu emperyalist siyasetçinin tercihi vb. değil, emperyalist ekonominin temel yasası olan azami kar dürtüsünün tabii sonucudur. Dünya hegemonyası her emperyalist büyük gücün hayali, uğrunda savaşlar da yürüttüğü hedeftir. Ve emperyalizm var oldukça bu savaşlar da olacaktır. Barbarlığın en korkunç görüntülerinin yaşandığı emperyalist savaşların olmasını istemeyen, bunların son bulmasını isteyen herkes, yalnızca şu veya bu somut savaşa karşı değil, bu savaşların kaynağına EMPERYALİZME karşı savaşmalıdır !

YA EMPERYALİST BARBARLIK İÇİNDE ÇÖKÜŞ , YA SOSYALİZM !
GÜNÜN GERÇEK ALTERNATİFLERİ BUNLARDIR!

PARTÎYA BOLŞEWÎK
(KURDÎSTAN'A BAKUR)

9 Ağustos/Tebax 2008

ADANA'DA 1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ MİTİNGİ…

2. Dünya Savaşı, ilk başta tüm emperyalist devletlerin de destek sunduğu, en başta da İktidarı ellerinde bulunduran Alman faşistlerinin, Alman emperyalist devletinin, işçilerin iktidarda olduğu Sosyalist Sovyetler Birliğini ortada kaldırmayı hedefleyen ve bunun ilk adımı olarak Polonya'ya yapılan saldırının başlangıç tarihidir. Bundan dolayı 2. dünya savaşı bir tarafta dünyayı ele geçirmek için kan döken emperyalist sistemin en barbar kesimi olan faşist devletlerle, emperyalist saldırganlığa karşı mücadele eden başta Sosyalist Sovyetler Birliği olmak üzere anti-faşist, anti-emperyalist dünya halkları arasındaki bir savaştır 2. dünya savaşı.

1 Eylül her yıl tüm dünyada Dünya Barış Günü, dünya barışına duyulan özlemin dillendirildiği bir gün olarak kutlanıyor.

Bu yıl ki 1 Eylül, Kafkaslarda yaşanan, egemenlerin çıkar çatışmalarının kızıştığı bir savaşın ertesinde kutlandı. Gürcistan'ın, bağımsızlık isteyen Güney Osetya'ya saldırmasının ardından, Gürcistan'ı hizaya getirmek ve böylece arka bahçesini güvenceye almak isteyen Rusya'nın Gürcistan'a karşı saldırısıyla yaşanan haksız, gerici savaşta en büyük zararı yine sivil halk gördü. Dolayısıyla bu yıl ki 1 Eylül'ün gündemini belirleyen bu haksız savaş oldu.

1 Eylül Dünya Barış Günü Adana'da, Türkiye Barış Meclisi'nin düzenlediği bir mitingle kutlandı. Miting, 31 Ağustos Pazar günü saat 16.00'da Mimar Sinan Açıkhava Tiyatrosu önünden, Uğur Mumcu Meydanı'na doğru yürüyüşle başladı. Çeşitli siyasi partilerin, sivil toplum kuruluşlarının, meslek odalarının ve çeşitli gazete ve dergi çevrelerinin katıldığı mitinge en yoğun katılımı DTP sağladı.

Mitinge çevre illerden de katılımın olmasına rağmen, üstelik hafta sonu olmasına rağmen katılım görece çok düşüktü. Yürüyüş boyunca, "İş, Barış, Özgürlük", "Savaşa Değil Emekçiye Bütçe", "Savaşa Hayır Barış Hemen Şimdi" vb sloganlar atıldı. Dikkati çeken özellikle Kürtlerin yoğun olduğu saflardan gelen ve yürüyüş boyunca atılan "Sayın Öcalan", "PKK Halktır Halk Burada" vb sloganlar oldu.

Miting alanında, Miting Tertip Komitesi adına Adana Barış Meclisi sözcüsü Güven Boğa bir konuşma yaptı. Konuşmasında Cumhuriyet tarihi boyunca bu topraklar üzerinde yaşayan halkların yok sayıldığına, farklı kültür ve inançlara karşı

bir ayrımcılık yapıldığına vurgu yaptı. Geçmişle yüzleşmeden, yüzeysel bir yaklaşımla bu sorunların çözülemeyeceğini belirtti. Aynı şekilde siyasi iktidarların Kürt Sorunu'nda çözümsüzlükte ısrarlı olmasının demokrasi ve toplumsal barışın önündeki en büyük engel olduğunu vurguladı. Ayrıca bu bağlamda şunları söyledi "Sorunun barış içinde bir arada yaşam ekseninde demokratik yollardan çözümü ve halklar mozaiği olan ülkemizde çok kültürlü ve çok kimlikli bir toplumsal modelin savunulması, eşitlik, kardeşlik ve barış taleplerimizin en önemli yönlerinden birini oluşturuyor." Son olarak, Kafkaslarda yaşananların, Ortadoğu'da yaşananlardan farklı olmadığını, emperyalistlerin pazar paylaşım kavgasının bir görüntüsü olduğunu belirtti.

Bu konuşmanın ardından DTP'li kimi milletvekilleri ve Çeşitli Sendika Yöneticileri konuşma yaptılar. Konuşma yapanların ortak yanı, 'bol bol barış, demokrasi' kelimelerini kullanmalarına rağmen gerçek barış ve demokrasi için mücadele yolu konusunda tek söz etmemeleriydi.

Bizce gerçek barış, gerçek demokrasi ancak sosyalist bir sistemde var olacaktır. Ve şimdiden bu sistemi kurabilmek için mücadeleyi örmek en büyük sorumluluğumuzdur. Yoksa öyle süslü cümlelerle barıştan, demokrasiden söz etmenin bir anlamı olmayacaktır.

Devrimci savaşlar yaşanmadan, devrimci savaşlarla emperyalist sistem en zayıf halkalarından parçalanıp yerine sosyalizm kurulmadan, gerçek barış gelmez!

5 Eylül/İlon 2008 bir sb okuru

HABERLERE YORUMLAR

TÜRK TÜRKÇÜLÜK, KÜRT KÜRTÇÜLÜK...

"Hiçbir Kürt Türk'ten veya hiçbirTürk Kürt'ten üstün değildir. Ama ahlaklı ve adaletli bir Türk, bu özelliklerden yoksun bin Kürt'en daha evladır. Kürtçülük veya Türkçülük bu insani tercihi ortadan kaldıran etnik milliyetçi anlayışın adıdır. Bir başka bir değişle, sırf değer ölçüsü olarak Türkü veya Kürd'ü alan, ait olduğu etnik kimliği diğer kimliklerden üstün veya değerli addeden bir zararlı anlayışın adıdır. 'Türk'ün Türk'ten baŞka dostu yoktur. gibi yaklaşımlar, dini anlayışla da insanlıkla da bağdaşmaz. Çünkü bu yaklaşımın kendisi, düşmanlıkları ve ayrımcılıkları körükleyen ırkçı bir anlayıştır. 'Yeter ki Türk olsun' veya 'Kürt olsunda ne olursa olsun' türünden yaklaşımlar, düpedüz ırkçılıktır. Bu anlamda Kürtçülük veya Türkçülük diye ifade edilebilecek etnik milliyetçilikler, Bediüzzaman Said Nursi'nin deyimiyle 'menfi milliyetçilikler' dir. Bundan kaçınmak gerekir." (Bugün, 11.08.2008, Mehmet Metiner)

Öncelikle yazar kendi düşüncesini açıklamaya çalışırken, milliyetçiliği ele almaktadır. Evet milliyetçilik kötü bir durumdur. Ama aslında yazar, işlediği konuya bakınca milliyetçiliği eleştirirken onun üzerinde yeni daha geri bir durumu elealmaktadır. Dine dayalı bir devlet anlayışı üzerinden feodaliteyi savunmaktadır. Bu anlamda ulusal hareketin ne anlama geldiğine bakalım:

"**Ulus sadece tarihi bir katagori değil, fakat belirli bir çağın bir tarihi katagorisidir. Feodalizmin tasfiyesi ve kapitalizmin gelişme süreci, aynı zamanda insanların uluslar biçiminde birleşme sürecidir."** (Ulusal sorun ve sömürge sorunu 6. defter, İnter yayınları 2.baskı s.24)

Alıntıdan da anlaşılacağı üzere kapitalizmin gelişme sürecinin sonunda uluslaşma yaşanmıştır. Tersi bir durum sözkonusu olmamıştır. Bu ulusal gelişim;

"Ulus, tarihi olarak oluşmuş, dil, toprak, iktisadi yaŞantı birliği, ve kültür birliğinde ifadesini bulan ruhi şekillenme birliği temelinde oluşmuş istikrarlı bir insan topluluğudur." (Ulusal sorun ve sömürge sorunu 6. defter, İnter yayınları 2.baskı s.17-18)

Bu alıntıya baktığımızda din ancak kültürel birlikte ifadesini bulur. Bu anlamda tekbaşına istikrarlı bir insan topluluğunu birarada yaşamasını sağlayamaz.

"Ben etnik aidiyeti itibariyle Kürdüm, ama Kürtçü değilim. Kürtlerin de tıpkı diğer kavimler ve topluluklar hangi haklara sahip iseler aynı haklara sahip olmaları gerektiğine inanıyorum. Kürtlerin de her bakımdan müreffeh olması gerektiğine inanıyorum. Ama aynı şeyi Türkler ve diğer tüm kavimler için de diliyorum... Herkes için diliyorum... Ayrıca şuna inanıyorum : Etnik aidiyetlerimiz farklı olabilir, ama hepimiz bir tek milletiz. Buradaki milletin, ulustan farklı olduğunu söylemeye gerek yok. 'millet' gerçekliği veya 'millet sistemi' aynı dine aidiyet ve tarihsel beraberlikle yüklü bir anlama sahiptir. 'millet' tanımlamasını özünde aynı dine mensup olan ırkların eşit haklar temelinde yan yana ve omuz omuza sıralanması vardır. Hiçbir ırkın bir diğer ırktan hiyerarşik bir üstünlüğü yoktur. Biri diğerinin üstü veya altı değildir." (Bugün, 11.08.2008, Mehmet Metiner)

"Kürtlerin de tıpkı diğer kavimler ve topluluklar hangi haklara sahip iseler aynı haklara sahip olmaları gerektiğine inanıyorum." Bu nasıl olacak başka ulusun sömürgesi olan; kendi kaderini özgürce tayin etme hakkına sahip olmayan bir ulus. Nasıl 'müreffeh' yaşayacaktır!? Kocaman bir yalan ve yalanına devam etmektedir. "... özünde aynı dine mensup olan ırkların eşit haklar temelinde yan yana ve omuz omuza sıralanması vardır." öyle olsaydı. Arap ulusu ayrı devletler şeklinde ayrılmazdı. ABD istilasıyla Irak bugünkü üç ayrı parçaya bölünmezdi.

"Burası Türk yurdudur, ya sev ya terk et!' biçimindeki ırkçı anlayışlara karşı, asıl Türkler savaşım vermelidir. Çünkü bu faşizm içeren ırkçı ve bölücü anlayış, onların dini anlayışlarını tahrip ediyor. Bu tarz bir ırkçılık veya nefret ideolojisi, dinlerin lanetlediği bir şeydir. Burası hepimizin yurdudur. Sadece aynı dine mensup olan müslüman kavimlerin yurdu değil, farklı dinlere mensup yandaşlarımızı ve vatandaşlarımızında yurdudur. Bu kapsayıcı kardeşlik ve vatandaşlık anlayışı tahrip edenler kim olursa olsunlar hangi ırka meshebe, dine mensup olursa olsun hepimiz tarafından dışlanmalıdır." (Bugün,

11.08.2008, Mehmet Metiner)

"Burası hepimizin yurdudur. Sadece aynı dine mensup olan müslüman kavimlerin yurdu değil, farklı dinlere mensup yandaşlarımızı ve vatandaşlarımızın da yurdudur." Bunun nasıl olacağını, nasıl olduğunu tarih bize Ermeni olaylarında, Cumhuriyet döneminde onlarca kez Kürtlerin isyanlarını bastırması, diğer halklar ve azınlıklar üzerindeki baskılarda, diğer dinler üzerindeki baskıda göstermiştir. Devamında yazar "düşünmezseniz Kürt ulusu diye bir ulus olmaz." Demekte! ama biz düşünüyoruz ve Kürt ulusunun ulusal haklı mücadelesinde sorunun çözümünü de biliyoruz:

"Kanıtlamaya gerek yok ki, sermaye egemen olduğu sürece, üretim araçlarında özel mülkiyet sürdükçe ve sınıflar varoldukça, ulusların eşitliği güvencelenemez; sermayenin iktidarı sürdükçe ve üretim araçlarına sahip olmak için savaşıldıkça, ulusların eşitliği ve ulusların emekçilerinin işbirliği sağlanamaz. Tarih, ulusal eşitliğin yok edilmesi, ezilen ve ezilmeyen ulusların emekçilerinin kardeşçe işbirliği rejiminin kurulması için tek çarenin, kapitalizmin tasfiye edilmesi ve sovyet düzeninin kurulması olduğunu söylemektedir." (Ulusal sorun ve sömürge sorunu 6. Defter sf. 47)

Biz de sosyalizme giden yolun gereklerinin hayat bulması için örgütlü mücadelemizi pekiştirerek başaracağımızdan eminiz. Bize ulusların bir arada kardeşçe birliğini Sosyalist Sovyetler Birliği öğretti ve biz bu öğretiyle donandığımızda, başarmamamız için hiç bir neden yoktur.

Hep birlikte devrim ve sosyalizm için illeri!

(Temmuz/Tirmeh 2008)

TOPLU SÖZLEŞME YOKSA BİZ DE YOKUZ!

"Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) Genel Başkanı Sami Evren altı yıldır devam eden toplu görüşmelerin hiçbirinde kamu çalışanlarını mutlu edecek bir sonuç çıkmadığını belirterek, hükümeti 'toplugörüşme' değil 'toplusözleşme' masasına oturmaya davet etti. Evren, hükümetle kamu görevlileri arasında 15 Ağustos'ta yedincisi yapılacak toplugörüşmelere ilişkin düzenlediği basın toplantısında, bugüne kadar hükümetlerin, kamu emekçilerinin mali ve sosyal haklarını, IMF ile yürütülen 'stand by' görüşmelerinde belirlediklerini savundu." (Radikal 12 Ağustos 2008)

İlk bakışta Evren KESK adına getirdiği eleştirilerde haklı görünmekte, evet kamu işçi ve emekçilerinin 'toplu sözleşme' hakkıdır, bu hak kamu emekçisi için

çok önemlidir. Bununla örgütlü gücüne dayanarak uyuşmazlık durumunda grev gibi önemli bir silahı kullanabilecektir. 'Toplu görüşme' yapan hükümetin memura ne vereceği bellidir. Ya kabul edecekler ya kabul edecekler, başka seçenek yok. Durum böyle açıkken Evren hangi 'mutlu edecek sonucu' bekliyordu? Böylece ilk tur görüşmelere katılan Evren de revizyonistliğinin gereğini yaparak görüşmelerden KESK olarak çekildiğini belirtiyordu.

Oysa amacı 'toplu sözleşme' olan bir sendi-

ka ki, bu sendika meşru olabilmek için oldukça mücadele yürüttü ve kamu emekçisinin bu haklı mücadelede desteğini arkasına alarak meşru hale geldi. Devletin kabul etmemesine rağmen hizmet sektöründeki örgütlü gücünü kullanarak bugün ki, KESK'in temellerini attı. Sonrasında ne oldu? Önderliklerini pekiştiren revizyonistler bundan sonra sermaye sınıfının koruyucusu devletle anlaşma zeminlerinde durdu. Kamu emekçisinin sendikaya karşı güvensizlikleri arttı; bunda sendikanın uzlaşı siyaseti önemli rol oynadı. 4 Mart Ankara eylemliliğinde devletin kolluk gücüyle karşı karşıya gelen emekçiler her yerden Ankara'ya eylemliliği desteklemeye giderken "her yer Ankara!" diyerek emekçilerin bu sahiplenmesine geri adım attırdılar, bu aşamadan sonra KESK zayıflamaya başladı. Daha sonra KESK'e bağlı Eğitim-Sen tüzüğünde bulunan 'anadil de herkesin eğitim görme hakkı'nı savunduğu için açılan dava bir noktada da Eğitim-Sen'in kapanmayı göze almadan bu maddeyi tüzüğünden çıkarması bu revizyonist baylara güveni iyice azaltı. KESK eski gücünden uzaklaştı. Şimdi gelinen noktada durumu böyle olan bir KESK 7 toplu görüşmenin genelinde, önce görüşmelere katılarak sonra protesto ederek ayrılmıştır. Kamu-Sen ve Memur-Sen görüşmelere devam ederek hükümetle anlaşma sağlamaktadır. Bu noktada da KESK diğer Konfederasyonları ortak mücadele hattına çekememektedir.

Maaş 1250 ytl olmalı...

"Buradan hükümet yetkililerine bir daha seslenmek istiyoruz. Gelin artık toplu görüşme oyalamacasına bir son verelim. Tamamıyla bir tiyatroya dönüştüğünü kendimizin bile kabul etmediğiniz görüşmelerle milyonlarca kişiyi meşgul etmekten vazgeçin. Derhal en kısa zamanda toplu sözleşme masasına oturulması için açık çağrı yapın. Biz KESK olarak, kamu emekçilerinin insanca yaşayabileceği bir ücret düzeyini ve demokratik bir çalışma yaşamını hedefleyen taleplerimizle toplu sözleşme masasına oturmaya hazırız." (Radikal 12 Ağustos 2008)

KESK şayet toplugörüşme değil, toplusözleşme istiyorsa buna uygun eylemlilik yapmalıydı. İşyerlerini ortak mücadelede talepler etrafında buluşturmalı, belirlediği hedeflere varmak için daha örgütlü bir mücadele yürütmek durumundadır. 'hak verilmez alınır' Evet doğru tanımlamadan yola çıkarak hak almak mücadelesini yürütmelidir. Bunun için gerekirse bedel ödemelidir. KESK'in mücadele tarihinin başlangıcına biraz bakmak yeterli olacaktır.

"Tüm çalışanlara 350 ytl ek zam, asgari temel ücretin 1250 ytl olması 'eŞit işe eşit ücret' verilmesi, tüm kamu emekçilerine brüt maaş tutarında yılda iki kez ikramiye ödenmesi, çalışma yaşamında toplumsal cinsiyetten kaynaklı sorunların giderilmesi. 24 hafta doğum izni, sözleşmeli personel uygulamasına son verilmesi, SSGSS yasasındaki emekçiler aleyhine düzenlemelerin geri alınması, çalışma yaşamını demokratikleştirecek bir anayasanın hazırlanması. Toplugörüşmelere katılmanın, 'oyuna' katılmak olduğunu söyleyen evren 'toplusözleşme olmadığı takdirde toplugörüşme süresince KESK'de olamayacaktır." (Radikal 12 Ağustos 2008)

Yukarıda talepleri sıralamak güzel ama bu talepleri almak için izlenen yolda sorun var. Bu talepleri tüm örgütlü alanın talepleri haline getirmediğinde ayakları yere basmaz küçük gruplar şeklinde basın açıklamalarıyla kalırsın. KESK önümüzdeki dönemde toplusözleşme yapmak istiyorsa eylem planı çıkarmalı bunu tabana yayarak bunun için bir mücadeleyi örmelidir.

SSGSS eylemliliklerinde gördük ki, KESK'te dahil olmak üzere sendikalar sosyal hakların budanmasında tabandan yeterli destek alarak muhalif bir duruş sergileyememiştir. Bu anlamda ekonomik ve sosyal talepleri birlikte ele alıp tüm toplumun ortak mücadelesi haline getirilmediğinde başarıya ulaşma şansın azdır.

KESK eylem planı açıkladı.

"Sami Evren, eylemleri ilk gün olan 13 Ağustos'dan itibaren örgütlü olunan tüm işyerlerinde, üyelerin 'toplu sözleşme hakkımızı kullanacağız' yazılı kokartlar takarak hizmet vereceklerini kaydetti. Yine 13 Ağustos'da Türkiye'nin tüm illerinde topu sözleşme taleplerini içeren bildirilerin dağıtılacağını söyleyen Evren, 14 Ağustos'da da 11 farklı iş kolunda örgütlü Kesk'e bağlı sendikanın, çalıştıkları kurumların bağlı olduğu bakanlıkların önüne giderek topu iş sözleşmesi çağrısında bulunacaklarını kaydetti. Evren, 15 Ağustos'da ise toplu sözleşme yapmak için üyelerle birlikte Başbakanlık binasına yürüyeceklerini belirten Evren, eylemlere devam edeceklerini kaydetti." (radikal 12 ağustos 2008)

KESK'in eylem planına baktığımızda hiç bir eylem toplu görüşme'nin yapılacağı 11 Ağustos'tan önce değildir. Bu durum sürdükçe KESK daha uzun bir zaman toplu sözleşme masasında olamayacaktır. KESK'li emekçiler bunu bilerek bir an önce taban örgütlülüğünü yaratarak bu revizyonist baylardan kurtulmak zorundadırlar. O zaman iş daha kolay olacaktır. Bunun için: Sınıfın genel çıkarlarını gözeten bir örgütlülükte buluşmalıyız. Başarıya ulaşmak için mücadele ve grev komitelerini yaratmalıyız. Yarattığımız bu güç doğru önderlikle buluştuğunda taleplerle birlikte yeni bir dünya mücadelesi daha güçlü olacak, Kuzey Kürdistan/Türkiye'de devrim ve sosyalizm kavgamızın başarıya ulaşma şansı daha da yükselecektir. Hep beraber bunu başarmalıyız.

(*Temmuz/Tirmeh 2008 , SB Okuru)*

POLİSLERİ ŞİKAYETİN KARŞILIĞI DÖVÜLMEK...

"Gürültü yaptıkları iddiasıyla evlerine gelerek kendilerini uyaran polislerden şikayetçi olmak için gittikleri Emniyet Müdürlüğü'nde dövüldüklerini söyleyen dört genç, savcılığa suç duyurusunda bulundu. Polisler de kadınlardan şikayetçi oldu. Uşak'taki olayda 32 yaşındaki Nurten Peker ve 19 yaşındaki kardeşi Ayten, bir kız arkadaşları ve komşularının oğluyla evde geç saate kadar eylendi. İddiaya göre eve gelen biri sivil polis I.Ü. Ile resmi üniformalı polis memuru H.Ç. ' gürültü yaptığınız için hakkınızda şikayet var' dedi.

Peker, polislerden 'kimliklerini ve şikayet olduğuna dair yazıyı' görmek istedi, ancak tartışma çıktı ve polisler ayrıldı. Bunun üzerine Peker yanına diğer gençleri de alarak Sivaslı İlçe Emniyet Amirliği'ne gidip şikayet dilekçesi vermek istedi. Ancak iddialara göre polisler dilekçeyi almak istemedi, bu yüzden çıkan tartışmada dört genç polis tarafından dövüldü. Emniyet Müdürü Mustafa Hilmi Özgönül, ihbar üzerine uyarıda bulunmak üzere eve giden polis memurlarının hakarete uğradıklarını söylerken, kadınların şikayet için gittikleri emniyette dövüldükleri iddialarıyla ilgili ise soruşturma başlattıklarını söyledi." (Radikal 6 Agustos 2008)

Yukarıdaki olay 'Hukukun Üstünlüğünü!?' savunduğunu belirten Kuzey Kürdistan/Türkiye'de yaşanan açığa çıkmış bir olay ve böylesi çok olay yaşanır ama açığa çıkmaz. Niçin böylesi olayların açığa çıkmadığı noktasında bu olay bilgi vermektedir.

Yasa koyucular kendi devletini ve hizmet ettiği sermaye sınıfını koruyup kollamak için yasaların en ince ayrıntılarından yararlanırken durum işçi ve emekçiler için olunca değişmekte. 'Yasalar önünde herkes eşittir' diye yazarlar gerçek öyle değildir. Bu olayda da yaşanan budur. Şikayet etmeye gelenlerin şikayetinde diretmesi üzerine zora başvurmaktan kaçınmayanlar, işkence ve şiddet uygulayarak şikayetlerini geri almalarını istemektedirler.

Burada polis için "sorun" olan diğer bir durum ise eğlenenlerin çoğunun kadın olmasıdır. Öyle ya erkek egemen toplumun polisine göre, kadınlar nasıl olur da geç saatlere kadar eğlenebilmektedirler.

Sömürücü sistemde yasaları koyanlar kendi yasalarını egemenlik anlayışına denk düşen şekilde uygularlar. Kimi zaman yasaları kendi keyfi uygulamalarına göre yorumlar ona göre davranırlar. Kolluk güçleri kendilerini haklı göstermek için mağdur rolü oynayarak şikayetçi olmaları göstermelik bir durumdur.

Kuzey Kürdistan/Türkiye'nin yasa koyucuları, o yasaları kollayıcılar tamamen kendi sömürü cennetlerini korumak üzerine yasaları yapar ve uygular. Biz bu "cennet"i en fazla hakedenler olarak, örgütsüz ve dağınık olduğumuzdan onların bu "cennet"i sömürmelerine olanak sağlarız. Oysa dünyayı yaratan biziz, yarattığımız dünyayı kendimiz yönetmeliyiz, bunun için: PARTÎYA BOLŞEWÎK (KURDÎSTAN'A BAKUR) saflarında örgütlenmeli ona güç vermeliyiz, böylece sömürücü sistemi şiddetle alaşağı ederek onun yerine ezilenlerin Cumhuriyetini, insanlar daha rahat yaşayabilsinler diye kurmalıyız. Böylece insanlar korkmadan hakları için şikayette bulunabilsinler. Şiddete maruz kalmadan, şayet kalırlarsa o şiddeti uygulayanlar cezasız kalmasın. Bunun için erkek egemenliği anlamına da gelen bu barbar sistemden bir devrimle sosyalizme vararak kurtulmalıyız.

O zaman yasalar önünde değil, yaşamın her alanında eşit bir toplum yaratılabilsin!

Özgür ve yaşanabilir, yeni bir dünya için:

Devrim ve sosyalizm! Bîji şoreş û sosyalizme!

(*Temmuz/Tirmeh 2008)*

DİNE DAYALI HUKUK DEĞİŞİR Mİ?

"Dine dayalı hukukun, yani şeriat hukukunun en sorunlu yanı, değiştirilmesindeki zorluktur. Zaman değişir, insanlar değişir, teknoloji değişir, ama toplum yaşamını düzenleyen hukuk kuralları Tanrı'nın kelam'ı olduğu için değiştirilemezse, ciddi sorunlar yaşanır."(Radikal gazetesi 12 Agustos 2008 Türker Alkan)

Bu tespitinde haklı olan yazar bakın bu tespitini neyin üzerine şekillendirecektir. Alıntılayalım ve o zaman yazarımızın işçi ve emekçilerin nasıl uyutulması gerektiği konusundaki çözüm önerileri nelerdir bir bakalım.

"En azından yakın zamana kadar öyleydi. Fakat geçenlerde çarpıcı bir haberle karşılaştım. İran'da İslam Hukukuna dayalı bazı uygulamalar değiştirilecekmiş!

Zina edenlere uygulanan 'recm' (taşlayarak öldürme)cezası ve hırsızlara uygulanan el kesme cezası kaldırılacakmış!

Fakat, çok daha önemli ve şaşırtıcı değişiklik, hırsızlara verilen el kesme cezasının kaldırılacak olmasıdır! Nasıl olur? Kuran'ın Maide Suresi açıkça demez mi, "Hırsız erkek ve hırsız kadının (çalıp) kazandıklarına bir karşılık, Allah'tan 'tekrarı önleyecek bir ceza' olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir."diye?

Bu hüküm değişmeli midir? Elbette değişmelidir. Zira 'bedensel' cezalar (işkence, idam, el ayak kesme ...) çağdaş hukuk anlayışına pek uymuyor." (Radikal gazetesi 12 Agustos 2008 Türker Alkan)

Kapitalist dünyanın bir parçası olan İran dünyadaki kapitalist gelişme içinde, dine dayalı uygulamaların ağırlıkta olduğu bir yönetime sahiptir. Kapitalist dünyanın bir parçası olmasına rağmen, kimi müslüman ülkelerde olduğu gibi hukuk sistemini Kapitalist ülkelerin hukuk sitemine göre düzenlememekte aksine dini kurallara göre işleyen 'islami hukuk' sistemini uygulamaktadır. Tabii ki, konumuz islam hukuku değildir. İslami hukuk daha ileri hukuk olan burjuva hukukuna uygun hale gelmesine sevinmektedir. Tabi biz de daha illeri olan bir hukukun uygulanmasının iyi olacağını düşünürüz. İslami hukuk daha çok dini kurallara uygunluğu, burjuva hukuk uygulama ve yorumlamalarında kapitalist dünyada işleyen kuralları referans alır. İkisi de sömürücü sınıfların çıkarlarına hizmet etmekte bu anlamda kendi sistemlerinin devam etmesi için kurallar ve düzenlemeler yaparlar.

Türker Alkan'ın bahsettiği 'çağdaş hukuk' İran'da olduğu gibi el, kol kesmiyor ama, sisteme muhalif kesimlere ceza yağdırmaktan, on yıllarca hapis vermekten geri kalmamaktadır. 12 Eylül'de olduğu gibi sistemlerinin tehlikede olduğunu fark ettikleri noktada onlarca insanı idam edebilmekte, yüzlercesini işkenceden geçirip onulmaz yararlar açmakta, yine yüzlercesini "çatışmada öldü" bahanesiyle kurşunlata-

bilmekte ve bunlar bugün farklı biçimde devam etmektedir. Yine bir dizi kapitalist ülkede halen 'idam' cezaları uygulamadadır. Yakın tarihte Gaziantep'te bir pastahanenin camını kırarak baklava çalan genci yıllarca yatıran bir 'çağdaş hukuk!' karşımıza çıkmaktadır.

Barbarlığın olduğu bir dünyada ezilen çoğunluğa rağmen ezen azınlığın haklarını koruyan ve onlar için ellerindeki "cennet"i korumanın aracı olarak tabir edeceğimiz bir hukuk var. Ezilen çoğunluğun büyük bölümü farkında olmadığı için burjuva hukuku herkese mal edilir, bu hukuk gerçekte bir avuç ezenin iktidarının güvencelenmesi anlamına gelir. Yakın zamanda batık bankaların içini boşaltanlar (C. Çağlar, Yahya Demirel, Cem Uzan vd…) göstermelik yargılanmadan geçmişlerdi. Onlar için işletilmeyen hukuk yoksullar için çok rahatlıkla işletilmektedir.

Gerek "islam hukuk"u olsun gerek "burjuva hukuk"u olsun ezilen çoğunluğa baskı ve şiddet demektir. Bunun için ezilen çoğunluk bu hukuklardan ve ezen azınlığın sistemden bir an önce kurtulmalıdır. Onun yerine ezilen çoğunluğun insanca bir arada yaşadığı insanın insan tarafından sömürülmediği bir cumhurriyette, onun adil hukukunda yaşama yolunu seçmelidir.

Kuzey Kürdistan/Türkiye'de hukuk: Kürt işçi ve emekçisi için ulusal harekete destek vermek olarak değerlendirildiğinde ceza yağdırmaktadır. Bu anlamda bu burjuva hukukun Kürt işçisi, emekçisi ve köylüsü için anlamı adaletsizliktir... Şimdi bu gerçekler ışığında İran hukukunun yeri neresi diye sorulduğunda diğer devletlerin hukuğundan farklı bir yeri yoktur demek doğru tespittir. Bir hukukun diğerinden ileri olması onun tüm ezen ve ezilenlere aynı mesafede durduğu anlamına gelmez. Sınıflı toplumların hukuku güçlü olan sınıf için düzenlenmiştir. Proletarya düzeninde, yani sosyalizmde hukuk ezilen çoğunluğun istemleri doğrultusunda düzenlenir. Tek bir sınıfın proletaryanın hizmetindedir.

Bunun için kötü olan tüm hukuklardan ve onların beslendiği sistemlerinden kurtulmalıyız. Kuzey Kürdistan/Türkiye'de de böyle İran'da da böyledir. Hedef devrimle varılacak sosyalist toplumda ezilen çoğunluğun hukukunu yaratmak olmalıdır. Onun için: Yaşasın Sosyalist hukuk, yaşasın sosyalist adalet, yaşasın devrim ve sosyalizm!

(Ekim 2008 sb okuru)

DENİZ FENERİ'NİN HAYIRLARI KİME!?..

"ALMANYA'da faaliyet gösteren Deniz Feneri Derneği e.V. ve Kanal 7 TV Almanya Temsilciği'ne dolandırıcılık ve para aklama şüphesiyle polis baskını yapıldı. Bazı bilgisayarlar, dosyalar, belgeler, muhasebe kayıtları ve banka dekontları incelenmek üzere Savcılığa götürüldü... Frankfurt Savcılık Sözcüsü Doris Möller-Scheu, gözaltına alınan iki kişinin sor-

gusunun sürdüğünü belirterek "Tutuklanma konusunda hakim karar verecek." dedi."

Yoksul işçi ve emekçiler, sizin insani ve dini duygularınızı sömürüp biriktirdiğiniz küçük emeklerinizi, "hayır" adı altında sömürenlere karşı uyanık olun, onlardan ve onlara göz yuman burjuva devletlerinden hesap sorun!

Kapitalizmin dayattığı, işsizlik, yoksulluk, evsizlik ya da düşük ücretlerle kölelik koşullarında yaşamaya karşı mücadele veren emekçilerin karşısına devlet eliyle desteklenen yeni sömürü aygıtları koydular. Bu temiz duygulu insanların oylarını vermeleri yetmiyor, elinde avucundaki değerlere de göz dikenler, bu değerleri gaspetmek için "hayır kurumu" adı altında kurdukları bu yapılara paralarımızı aktararak yeni zenginler türetmektedirler. Bunun son örneği işte Deniz Feneri adındaki dernektir! Yurtdışında ve yurt içinde yüklü miktarda "hayır" adı altında topladıkları paraların büyük bölümünü kurdukları şiketlere aktarmışlardır.

Yukarıda detaylı olarak alıntıladığımız haberle ilgili olarak, bu soyguncuların Türkiye ayağı tarafından "bir ilgimiz yoktur" açıklaması geldi. Bu davayı Kuzey Kürdistan/ Türkiye'de bir medya patronu basınından verince, R. Tayyip Erdoğan başbakan olarak Aydın Doğan'a elindeki basın üzerinden bu olayı haber yaptığı için açıktan tehditler savurdu. Böylece muhalif basına olayın üzerine gitmemesi yönünde tehdit savurdu. Böylece 'it iti ısırırken' bu arada yeni polemiklerle karşılıklı kirli çamaşırlar ortaya serildi. Bize de ortaya serilen bu kirli çamaşırların devlet mekanizmasında nasıl sermaye ve onun hükümetleri arasında paylaşıldığını anlatma ve kavratma görevi düştü. Evet parsadan yararlananlar kendi parsaları azalınca böyle kirli yönlerini daha rahat ortaya dökerler. A. Doğan başka alanda sömürü parsasından faydalanmak isterken önüne engel konulunca o da Deniz Fener'i davasını kamuoyuna açıkladı.

"Deniz Feneri davası sanıklarından dolandırıcılık suçlamasıyla Mehmet Gürhan'a 5 yıl 10 ay, Mehmet Taşkan'a 2 yıl 9 ay hapis ve tutukluluk halinin kaldırılmasına, Firdevsi Ermiş ise 1 yıl 10 ay hapis cezası cezalandırıldı."(Basından 17.09.2008)

Bu derneğin yurtdışı ayağını oluşturan "Deniz Feneri Derneği e.V ile Kanal 7 Televizyonu'nun Almanya Temsilciği "ne Almanya'da açılan dava sonuçlandı. Yukarıda belirtilen cezalar aldılar. Bu anlamda "hayır" adı altında çıkar sağlayan bu kurum Almanya'da ceza almış oldu. Başbakanın savunduğu ve 'en iyi hayır kurumu ödülüne layık' gördüğü bu kurumu savunurken hiç sıkılmadı. Medya patronuyla girdiği polemikle hizmet ettiği sömürü sisteminde hokkabazlıklarıyla sermaye sınıfına uşaklığa devam etmektedir. Bu da göstermektedir ki, sermaye uşakları ve sermaye sınıfının temsilcileri sahtekar ve yalancıdırlar. Onlar çıkarları için yapmayacakları iş yoktur. Bu anlamda başbakan ve Aydın Doğan için, 'Tencere dibin kara; senin ki benden kara' misali tam uymaktadır. Bu burjuva iktidarlar hep sermaye sınıfının çıkarlarını gözetir ve kollarken yoksullara daha kötü yaşam sunmaktadırlar. Çalıp-çırparak, talan ederek işçi ve emekçileri daha fazla yoksulluk içinde bırakırlar. Onların çaldıkları bize vergi yükü olarak geri dönmektedir.

Bu sömürünün daha ne kadar süreceğine, işçi-emekçi-köylüler olarak bizler karar vermeliyiz. Biz sırtımızda yıllardır taşıdığımız bu asalakları kaldırıp hak ettikleri yere atmalıyız. Bunu ne zaman yapacağımıza da kendimiz karar vermeliyiz.

Yeter sömürdüğün! Biz artık sömürülmek istemiyoruz. Bu bilinçle bizler, gerçek kurtuluşa giden yolun sömürüsüz bir dünya olduğunu bilerek örgütlendik ve örgütlülüğümüzü pb (kurd bakur) saflarında pekiştiriyoruz. Bu devran böyle gitmemeli diyenleri bu safları örmeye çağırıyoruz. Bu saflar, herkese insanca yaşayabileceği bir iş olanağının yaratılacağı yeni düzeni hedeflemektedir. Bu saf herkese özgür eşit koşulların yaratılacağı saftır. Hep beraber bu safları devrim ve sosyalizm için örmeye!

Yoksulluk ve yoklukların olmadığı insanca bir yaşam için; devrim ve sosyalizm!

Bîji şoreş û sosyalîzme!

(Ekim/Cotmeh 2008)

BAY BARLAS DENİZ FENERİ'Nİ NASIL AKLIYOR?

"İnançları ya da duyguları istismar ederek insanlardan bağış toplayanların, bunları ceplerine atmaları toplum vicdanında yaralar açar.

Aynı şekilde insanların kar etmeye dönük hırslarının akıllarını ve mantıklarını etkisiz kıldığı anlarda, onların tasaruflarını toplayıp iç edenler de ekonominin temel ögesi olan 'güven' ortamını yaralar." (Sabah, 19 Eylül 2008, Mehmet Barlas)

Mehmet Barlas çok iyi bilmektedir, kapitalizm sömürü demektir, bu da yoksulluk ve yolsuzluk anlamına da gelir. Sömürü sisteminin çanak yalayıcısı olduğundan olayı eleştirirken 'güven' sarsıcı bir hareket olarak yorumlamakta, sistemin kötülüğünden hiç bahsetmemektedir. Oysa biz bilmekteyiz ki; bütün kötülüklerin başında güvendikleri kapitalist sömürü sistemi gelmektedir.

"Şimdi sıra Deniz Feneri'nde. Alman yargısının karara bağladığı ve sanıkların da ikrarlarıyla kesinleşen yolsuzlukların Türkiye'deki uzantılarına, herhalde hükümet de, Türk yargısı da gidecektir. Bunun aksi bir ihtimali dahi düşünmek istemiyoruz." (sabah, 19 Eylül 2008, Mehmet Barlas)

Sayın Barlas, hükümete yakın olduğu için, hükümetin bu yolsuzluk konusunda gereken 'güven'i sağlayacağını inanmaktadır. Alman yargısının Almanya ayağı için açtığı davayla cezalandırdığı bir derneğin, Kuzey Kürdistan/Türkiye'de de hükümet ve yargı tarafından gerekenin yapılacağına inanmaktadır. Fakat, bu hırsızlığın içinde hükümetinde önemli adamlarının yeralması bu olayda hırsızlığı yapanlar gerçekten kendilerini yargılayabilecekler mi? Kocaman hayır! Onlar bu konuda en fazla göstermelik yargılamalar yapacaklardır. Özünde bu insanları ödüllendireceklerdir... Çünkü bu kapitalist sistem özünde bu yolsuzlukların, hırsızlıkların ve haksızlıkların sistemidir.

Ama bu arada Deniz Feneri'nin ihtiyaç sahiplerine sağladığı yardım da, herhalde düşünülmelidir diyerek aslında bu yolsuzluğun üzerini örtmeye çalışmaktadır.

"Akşam'dan Burhan Ayeri'nin dün yazdıklarını da herhalde hatırlamalıyız. 'Her kurumdan hatta her aileden yanlış yapanlar çıkabilir. Hak ettikleri cezayı

almaları doğaldır. Aldılar da. Ancak ortada yardım ellerini doğrudan 1 milyon 947 bin 55 kişiye ulaştırmış bir oluşum varsa düşünmek zorundasınız. 446 bin 508 aile ve sonuçta 4 milyon insanı hayata tutundurmuşsanız,' iki kere düşümek zorundasınız..." (sabah, 19 Eylül 2008, Mehmet Barlas)

İşte Bay Barlas açıktan yolsuzluğunu savunamadığı derneği, yardım ettiğini düşündüğü yoksullar üzerinden savunmaktadır. Oysa 'Sosyal Devlet'ten dem vuran Bay'ımız sosyal devletin gereğini yapmadığı yerde niçin yapmadığını esgeçmektedir. Sosyal devletleriniz 'hani evsizlere ev, işsizlere iş vermek'le vs. vs. yükümlü değil miydi? Ama Bay'ımız, insanların onuruyla bir işte çalışarak yaşamını idame ettirmesini isteyeceği yerde, hayırlarla oy deposu haline getirilmek istenen yoksullara "hayır"ların devamından yana tavır almaktadır.

"Vakfın yardımıyla ayakta kalan kadının çocuğu korkuyla soruyor 'yardımımız kesilecek mi?' ... Bu tablo içinde oluşan ikilemler arasından sıyrılabilmenin bir yolu 'hesap sormak' olabilir."

Bir 'İnanç Şirketi'ne veya 'hayır kurumu' na yatırım yaptıklarını düşünerek paralarını akıtanlar da hesap sormayı bilmelidir." (sabah, 19 Eylül 2008, Mehmet Barlas)

Evet Bay Barlas senin de bugün bildiğin bir gerçek hesap sormadıkları ama şunu bil ki bu devran hep böyle gitmez ve bir gün bunların hesabı mutlaka sorulacaktır. Bundan şüphemiz yok ve bu hesabı bir devrimle senin güvendiğin parababalarından soracağımız günler gelecektir. O zaman sen de bu zavallı öğütlerini sermayenin uşaklarıyla paylaşma "zahmet"inden kurtulmuş olursun!

(25 eylül/ilon 2008 , SB okuru)

KURAN KURSLARI... KİMİ GERÇEKLER

"Konya'nın Balcılar Beldesi'ndeki Kız Kuran Kursu tüp patlamasıyla çöktü: 17 ölü, 29 yaralı ve devletin insan yaŞamına biçtiği değer...

KONYA'nın Taşkent İlçesi'ne bağlı Balcılar Beldesi'nde bulunan bir derneğe ait Boğaziçi Özel Öğrenci Yurdu, bu sabaha karşı büyük bir patlamayla çöktü. Yurtta yaz tatilinde Kuran Kursu gören kız öğrencilerden 17'si enkaz altında yaşamını yitirdi, 29'u yaralandı.

Faciaya neden olan patlamaya bahçedeki LPG tankından mutfak ve banyo bölümüne giden borulardaki kaçak nedeniyle binaya dolan gazın, sabah namaza kalkan öğrencilerden birinin elektrik düğmesine basmasıyla infilak etmesi neden oldu. "

Konya kent merkezine 160, Taşkent ilçe merkezine 26 kilometre uzaklıktaki beldede, Balcılar Kasabası Kurs ve Okul Talebelerine Yardım Derneği tarafından 1990 yılında yaptırılan sonradan ilave inşaatla genişletilen Boğaziçi Özel Öğrenci Yurdu'ndaki facia saat 04.00 sıralarında meydana geldi.

Yurtta yatılı Kuran Kursu gördükleri belirtilen ve yaşları 12-16 arasında değişen kızlar sabah namazına kalktıkları sırada, aptes almak için yurdun banyo bölümüne giden öğrencilerden birinin elektrik düğmesine basmasıyla birlikte

büyük bir patlama oldu. Bahçedeki LPG tankından banyoya gelen borulardaki kaçak yüzünden gece boyu içeri dolan gazın infilak etmesiyle birçok kız kendilerini alev topu içinde buldu ve ardından betonarme ve kâgir karışımı üç katlı bina yıkıldı. Binanın 18 yıl önce yapılan kâgir bölümü tamamen çökerken, sonradan betonarme yapılan bölümü ağır hasar gördü." (internetten 01.08.2008)

Bir dine mensup olan yoksul aileler özellikle yaz aylarında okulların kapanmasıyla birlikte çocuklarını küçük yaşlarda, din eğitimi için 'kuran kursu'na göndermek için varolan kurs yerlerini ararlar. Patlamayla yıkılan bu kuran kursu yeri de böylesi yerlerden biridir. O kurs yeri devletin insana verdiği değerin de bir ölçütüdür. Böylesi kurs yerlerinin amaca uygunluğundan tutun, kimler ve neye hizmet ettiğine de bakılmadan, denetlemeden yurtların kendi haline bırakılmaktadır. Devlete sahip olan sömürücü sınıf kendi sistemi için tehlike arzetmediği için olacak açıkça bu gibi durumlara göz yummaktadır. Aynı devlet Kürt ulusunun talebi olan 'kendi dilinde eğitim' için açılan derslik için bir dizi zorluklar gösterdikten sonra, uzun bir zamandan sonra yaptıkları denetimle dersliğin 'kapı ve pencerelerinin normal ölçülerde olmadığı' şeklindeki beyanıyla Kürtçe dil öğrenmenin önüne engel koymuşlardı. Burada çifte standartçı ikiyüzlü politikalarını görmek mümkündür. Bu kurslar için herhangi denetimin olmadığı koşullarda açılan bu yerlerin çoğu kaçaktır. Bu kurs yeri de öyle kaçak açılan bir yerdi ve denetlenmemişti. Burjuva medya da olayın ilk günlerinde ölümlerin fazlalığından biraz bahsetti ve o da hafızalarımızı zorlamadan yeni haberler peşinde koşmaya başladı.

17 küçük kız çocuğunun can verdiği bu olayda sorumlu olan devlet sorumluluğu bir kaç kişinin üzerine atarak geride yoksul ailelerin feryatlarını bıraktı..

Bu olayda asıl sorumlu devlettir! Yasalarını çıkarıp onları uygularken çifte standartlı davranarak, bu gibi yerlerin açılmasına göz yummuştur. Hatta böylesi kursların açılması için önayak bile olmaktadır, yeter ki insanlar uyutulsun. Tüm bunları bir araya getirdiğimizde bu kuran kursunda bir katliam olmuştur. Bu katliamda devlet bu çocukların ölümüne seyirci kalmıştır.

Yoksul işçi-emekçi ve köylü uyan! Seni uyutan bu katliamcı sistemden hesap sor! Sistem, yaşaması gereken gencecik çocuklarını ölüme yolladı, bu ne çaresizlik ne de kaderdir. Bu seni uyutmanın adıdır. Sen böyle seyirci kaldıkça, bu sistemde daha çok katliamlara tanık olacağız.

Bu olay da göstermektedir, yoksulların bu sistemle ne kadar barışık olsalar da onun yanı ve yeri zenginlerden yanadır. Aynı olay zenginlerin yaşadığı yerlerde olmazdı. Onlar zaten çocuklarını daha iyi okullarda adına çağdaş eğitim dediği eğitimleri alır, gerek görürse dini eğitim için hocayı eve çağırır. Zenginlerin olan, bize yaşam hakkı bırakmayan bir sistemin yaşaması biz ezilenlerin aleyhine sonuçlar doğurmaktadır. Bunun için biz zenginlerden yana olan bu devletin yaşaması için değil, bizi koruyacak olan bir cumhuriyetten yana tavır takınmalıyız. İşte o Cumhuriyet ezilen çoğunluğun ezen azınlık tarafından sömürülmesine izin vermeyecektir.

Bu köhne kevgir evlerde ölümlere layık değiliz. Bunun için örgütlenmeli, varolan örgütlü güçte yerimizi alarak bu kapitalist sistemi zor yoluyla yıkmalıyız. Bunun için yaşasın devrim ve sosyalizm şiarını haykıralım.

(Eylül/îlon 2008 bir sb okuru)

DİYANET İŞLERİNİN KURAN KURSLARINI EHLİLEŞTİRMESİ...

"Eski Diyanet İşleri Başkanı AKP milletvekili Tayyar Altıkulaç, kaçak kurslarda sosyal çevresinden koparılan çocuklara ayrılıkçı rejim düşmanlığı içeren bilgiler verildiğini söyledi. Bu tür yurtların denetlenemediğine dikkat çeken altıkulaç 'esas görev öncelikle içişleri bakanı Beşir Atalay'ın' dedi." (Radikal 6 Agustos 2008)

Bu açıklama da görüleceği üzere devlet kuran kursları üzerinde hakimiyetini sağlamak istemektedir. Dinin öğrenilmesi isteniyorsa bunu devlet sağlar. Başkaları yetiştirdiğinde rejimlerinin tehlikeye düşeceğini beyan etmektedir. Bu anlamda kitlelerin uyutulup sisteme bağlanması için çok önemli bir araçtır, devlet bu anlamda bu aracı çok iyi kullanmaktadır.

Milli Eğitim Bakanlığı yaz aylarında, pedagojik eğitim almış öğretmenleri seferber ederek din eğitimi verilebilir. Bu yöntemle 'örtülü kuran eğitimi' sınırlandırılabilir." (Radikal 6 Agustos 2008)

Altıkulaç, Kuran Kurslarını, problemli alan, rejim karşıtı olarak tanıtmakta. Devletin buraları denetlemesini istemektedir. AB uyum yasalarıyla yapılan değişikliklerle böylesi yerlerin kapatılması zorlaştı, ya da pozisyonu değişti diyor. Bu anlamda devletin bu alanlardaki hakimiyeti sınırlandı demekte yeni düzenlemelere ihtiyaç olduğunu belirtmektedir.

Devletin dini kendi zamanında nasıl egemenliği altına aldığını açıklamaktadır. Bu sömürü sistemi devam ettikçe devlet bu alanı kullanacaktır. Oysa inanç kişileri bağlayan bir durumdur. Kişiler nasıl inanacaklarına kendileri karar vermelidir. Altıkulaç'ın açıklamalarına baktığımızda devletin inanç üzerinde hakimiyeti vardır. Çünkü kendi sömürücü sistemleri bu alanın kontrolünün egemenliklerinde olmasını istemektedir. Onların sistemlerinin ömrünün uzaması ve emekçi kitlelerin üzerinde hakimiyetleri için bunu gerekli görmektedirler. Bu sitemi tüm kurumlarıyla alaşağı etmek için Kuzey Kürdistan işçi ve emekçisinin örgütlü gücü Partîya Bolşewîk (Kurdîstan'a Bakur) saflarında mücadeleye katılmalıyız. Devrimle varacağımız Sosyalizm'de insanlar inançlarını istiyorlarsa yaşamakta özgür olacaklar. İşçilerin devleti gerçekten laik olacaktır. Din ve devlet işleri ayrıştırılacak, devlet insanların daha mutlu bir yaşam sürmesi için mücadele edecektir. Tüm harcamalarını herkese iş yaratmak, sömürüyü ortadan kaldırmak, insanın insana kulluğuna son vermek olacaktır.

(Eylül/îlon 2008 sb okuru)

12 EYLÜL ASKERİ FAŞİST DARBESİNİ 28. YILINDA LANETLE ANIYORUZ

"■ 650.000 kişi göz altına alındı. ■ 1 milyon 683 bin kişi fişlendi. ■ Açılan 210 bin davada 230 bin kişi yargılandı. ■ 7 bin kişi için idam cezası istendi. ■ 517 kişiye idam cezası verildi. ■ Haklarında idam cezası verilenlerden 50'si asıldı (26 siyasi suçlu, 23 adli suçlu, 1'i Asala militanı). ■ İdamları istenen 259 kişinin dosyası Meclis'e gönderildi. ■ 71 bin kişi TCK'nin 141, 142 ve 163. maddelerinden yargılandı. ■ 98 bin 404 kişi örgüt üyesi olmak suçundan yargılandı. ■ 388 bin kişiye pasaport verilmedi. ■ 30 bin kişi sakıncalı olduğu için işten atıldı. ■ 14 bin kişi yurttaşlıktan çıkarıldı. ■ 30 bin kişi siyasi mülteci olarak yurtdışına gitti. ■ 300 kişi kuşkulu bir şekilde öldü. ■ 171 kişinin işkenceden öldüğü belgelendi. ■ 937 film sakıncalı bulunduğu için yasaklandı. ■ 23 bin 677 derneğin faaliyeti durduruldu. ■ 3 bin 854 öğretmen, üniversitede görevli 120 öğretim üyesi ve 47 hâkimin işine son verildi. ■ 400 gazeteci için toplam 4 bin yıl hapis cezası istendi. ■ Gazetecilere 3 bin 315 yıl 6 ay hapis cezası verildi. ■ 31 gazeteci cezaevine girdi. ■ 300 gazeteci saldırıya uğradı. ■ 3 gazeteci silahla öldürüldü. ■ Gazeteler 300 gün yayın yapamadı. ■ 13 büyük gazete için 303 dava açıldı. ■ 39 ton gazete ve dergi imha edildi. ■ Cezaevlerinde toplam 299 kişi yaşamını yitirdi. ■ 144 kişi kuşkulu bir şekilde öldü. ■ 14 kişi açlık grevinde öldü. ■ 16 kişi -kaçarken- vuruldu. ■ 95 kişi -çatışmada- öldü. ■ 73 kişiye doğal ölüm raporuverildi. ■ 43 kişinin -intihar ettiği- bildirildi" (İnternetten)

Bu darbe aradan geçen 28 yıla rağmen bugün hala yarattığı tahribatın izleri devam etmektedir. Hükümetler değişti, bir dizi yasa değişti, 12 eylül darbecilerinin kendilerini güvenceye alarak 1982 anayasasının "darbeciler için yargılanamama" maddesi halen değişmedi. Darbenin başı Kenan Evren yargılanamıyor. Kuzey Kürdistan / Türkiye'de yaşamın köküne dinamiti yerleştiren bu faşist cuntacı yaşamaktadır.

Bu cuntacının arkasındaki sermaye gücü, devlet halen gizleniyor.

Bu darbenin mağdurları olarak bunca yıldır sorgulayamadığımız bu darbecilerin bugün bu kadar rahat yaşamalarının nedeni de, toplumsal muhalefeti geliştirememiş olmamızdandır.

Bu darbecilerden hesap sormak için örgütlü Komünist önderliğimiz partîya bolşewîk saflarında mücadeleyi yükseltmemiz lazım. Gerçek hesap devrimle sorulacaktır. Bunun için işçi ve emekçiler olarak saflarımızı yep yeni bir dünya yaratmak için güçlendirmeliyiz. O dünyanın adı SOSYALİZMdir!

12 Eylül askeri faşist darbesinin hesabını devrimle soracağız! Faşist TC devletini yıkıp, sosyalizmi kuracağız!

(11 Eylül/ Îlon 2008, Bir SB okuru)

TARİHİ ÇARPITMAK AKINTIYA KÜREK ÇEKMEYE BENZER...

Bugün 12 Eylül 2008.
"Politika hiç değişmedi" başlığı altında:
"Kürt Sorununu tamamen bitirmek amacıyla 12 Eylül darbesi yapılmıştır. Ancak aradan geçen 28 yıla rağmen uluslararası bir hal alırken, devlet politikası hiç değişmedi. Dün yine başbakan Tayyip Erdoğan ve Genelkurmay başkanı İlker Başbuğ'un da katıldığı 'Terör Zirvesi' toplandı ve çözümsüzlük kararı alındı." (alternatif, 12 Eylül 2008)

12 Eylül Faşist Cuntasının darbe gerekçelerini aşağıya internetten indirdik. Bakın oradaki gerekçeler:

"Siyasi iktidarsızlık

12 Eylül 1980 askeri darbesinin gerekçeleri arasında ülkede yaygınlaşan siyasi cinayetler, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin birçok tur ardından Cumhurbaşkanı'nı seçememesi ve 6 Eylül günü Konya'da Necmettin Erbakan önderliğinde yapılan ve darbe liderlerinin şeriat amaçlı bir kalkışma girişimi olarak nitelediği Kudüs Mitingi gösterildi.

Ekonomik iktidarsızlık

12 Eylül öncesi dönemin son Başbakanı Süleyman Demirel'in "70 sente muhtacız" sözü ile özetlenen dış ticaret açığındaki artış ve döviz darboğazı ve işsizlik, kıtlık ve işyeri anlaşmazlıkları ile yoğunlaştı.

Siyasal ve toplumsal şiddet olayları

Sağ - sol gerginliği bireysel ve kitlesel siyasi cinayetleri besledi. Emniyet Tekilatı bile mensupları arasında kurulmuş olan Pol-Bir ve Pol-Der dernekleri diye ikiye bölünmüştü. Sağ ve sol siyasi hareketin önde gelen temsilcileri ve tanınmış birçok kişi sağ ve sol gruplara mensup militanlar tarafından öldürüldü. Darbe öncesinde siyasi cinayetlerin sayısı her gün 30'a yaklaşıyordu.

Dış siyaset etkenleri" (İnternetten)

12 Eylül darbesi yukarıda internetten indirdiğimiz gerekçelerinde Alternatif yazarlarının belirttiği gerekçeyi göremedik, görmüş olmamız bir şeyi değiştirmez. Altenatif yazarları tarihi çarpıtmaktadır, doğrular yerine kendi doğrularını yazmaktadır. 12 Eylül askeri darbesi, en başta devrimci, demokrat insanlara, işçi hareketine ve onun örgütlerine karşı yönelen bir hareketti.

İşçi hareketinin güçlü duruşu sonucu sermaye sınıfının 24 ocak kararlarının sorunsuz hayata geçirilemeyişi sonucu bu kararların hayata geçirilmesi planıydı. Gelişen işçi ve diğer eylemliliklerle hak alma ve özgürlükler noktasında militan eylemliliklerin yapıldığı, sendikaların ve sivil toplum eylemliliklerin arttığı bir dönemdi. Kürt ulusal hareketi bu işçi hareketinin güçlü olduğu dönemde pek öne çıkmayan, arka planda duran

bir hareketti. Kürt ulusal hareketi demokratik kitle örgütlerinin ve devrimcilerin faşist sistem tarafından baskı altına alındığı bir noktadan sonra gerçekleşen Eruh ve Şemdinli baskınları ile silahlı mücadelenin başlamasıyla güçlendi ve bu günkü kitleselliğe ulaştı. Alternatif yazarları bu gerçekleri yazacaklarına bu darbeden kendi hanelerine pay çıkarmaya, işçi ve emekçi yığınların akıllarını bulandırmaya çalışmaktadırlar. Küçük burjuvalar bu faydacı yaklaşımla kimseyi kandıramazlar, gerçekler her zaman su yüzüne çıkar. Çarpıtmayla bir yere varılamaz, bu yaklaşım küçük burjuva anlayışın kendine pay çıkarma anlayışıdır.

Kürt ulusal mücadelesinin gelişmesinin temelinde devrimci gelişmenin büyük etkisi vardır. Bunu göz ardı ederek ulusal hareket bir noktaya varamaz ancak gelinen noktada olduğu gibi egemenlerle pazarlık ve uzlaşı siyaseti geliştirebilir. Bu anlamda geçmişi dinamitleyerek gelecek inşa edilemez. Sağlıklı bir gelecek geçmişin doğrularını alarak yanlışlarına karşı eleştirel bir yaklaşımla yükselir.

Devrimci bir önderlikten yoksun olan Kürt ulusal mücadelesini güçlendirmek için saflarını işçi ve emekçilerin desteğiyle güçlendiren komünist bp lere ihtiyaç vardır. Bunun için KK/T'de örgütlü partîya bolşewîk saflarında yerlerimizi almalıyız. O zaman bugünkü faydacı küçük burjuva unsurlar meydan da bu kadar açık olarak gerçekleri tersyüz edemezler.

14 eylül/Îlon 2008
sb okuru

KARKERÊNÊ TEDÊ WÊLATO Û SARÊ BİNDESTO JÜBENE

astarê bolşewîk

PERLODA MARKSÎST-LENÎNÎSTA Bİ AVERWAXT E (KURDÎSTANÊ VAKURÎ)

GERÇEK BARIŞ
DEVRİM VE SOSYALİZMLE GELECEKTİR!
YAŞASIN PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ!

AMOR: 40 · CAMUSQIRANE 2008 · BIHA: 3 YTL